ANUL I No. 1.

6 pagini 3 lei

Luni 22 Februarie 1937

BIBLIOTECA CENTRALĂ ... SIBIU

BIBLIOTECA ... SIBIU

ANULAT

Buna Vestire

ziar liber de luptă și doctrină românească

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Redacția . . . . 4.84.34; Direcția și Administrația 4-85.82

ABONAMENTE: Comunele urbane . . . 700 lei anual; Comunele suburbane și rurale . . . . . 500 „ „

Contemporanii lui Isus...

Suntem oameni norocoși. Scriem îngenuncheat.

Scriem la căpătâiul celor mai frumoși morți ai României de azi.

Apărem în umbra a două morminte a căror glorie ne încovoaie, și suferință ne cutremură.

Dar a căror jertfă și credință mai presus de orice ne leagă.

Nu suntem formal ai niciunui grup, niciunei mișcări. Dar sunt câțiva la acest ziar care au murit cândva... puțin, pentru o idee. Și azi Ideia vine mare peste noi, înfășurată în Istorie. Ne ia de umeri, și ne spune: Și voi ați crezut. Bine ați făcut. Credeți și de acum înainte!

Aș vrea ca pieptul meu să aibe astăzi mii de latitudini ca să închidă'n el toată exaltarea, tot dumnezeiescul val ce urcă până la cer sufletul unei românimi de câteva milioane de oameni.

Fiindcă, se poate ca o mână de gheșeftari, câțiva tineri politici lezandați, tineri care au început să se descompună în așteptarea portofoliului subsecretarial, și tot atâtea lichele și canalii să se fi lăsat prea puțin atinși de moartea a doi din cei șapte «descreerați»...

Dar toată suflarea românească — fiindcă triplele specimene citate respiră numai prin piele, ca broaștele — a trăit o nouă epocă de neam — acesta-i adevărul — în moartea care pre moarte călcând, a strivit sub greutatea ei toată micimea, toată nedemnitatea și toată lașitatea regnului de robie ce ne desfigurează.

...Intr'o Vinere seara cineva, acum aproape două mii de ani, a demonstrat că se poate muri pentru neamul omenesc.

Tot într'o Vinere, fiindcă Vinere Sfântă rămâne, șapte tineri, cu doi morți printre ei, au demonstrat că se mai poate și azi muri pentru neamul acesta

Dar: «Ori de câte ori am fost în fața unei jertfe legionare, mi-am spus: Ce îngrozitor ar fi, ca pe sfânta jertfă supremă a camarazilor noștri să se instituiască o castă biruitoare, căreia să i se deschidă porțile către viața afacerilor, a loviturilor fantastice, a îmbuibărilor, a exploatării altora».

Așa grăește, la flacăra catafalcului, ultimul ordin de zi al Omului Nou.

Și spune mai departe Omul Nou: «Se înființează începând de astăzi secția Moța-Marin, cu lozinca: Totdeauna gata de moarte. Numărul celor care o compun nu va putea trece niciodată de 10.000».

10.000 ! Superbă apoteoză a jertfei, dumnezeesc evantai proiectat pe cer de trupul înaripat al celor doi !

In lacrima care îmi dă — cu mâna la piept — întâia oară când așez un rând pe hârtie, eu văd irizat în zeci de mii de raze tot Răsăritul care va veni.

Scriem cu fața la acest Răsărit.

Scriem cu fruntea luminată de nimbul Lor.

Opinia publică, acea veche prietenă a omului laș, despre care Pascal spune că e un Sfinx cu cap de măgar, pentru noi, aceasta e: Moartea celor doi, și a tuturor celor ce vor veni după dânșa.

Nimic altceva nu ne interesează. Poate nu vom putea fi dintre cei 10.000. Poate nu vom putea fi eroi și martiri. Dar să se știe: suntem oameni corecți. Cine spune altfel ne calomniază. Și-l rugăm numai să o facă la lumina zilei.

Toate iubirile și despărțirile noastre au fost pe motive de corectitudine. Corecți rămânem și cu moartea.

Scriem cu fața la Răsăritul Ei.

Scriem străpunși de gloanțele lui Moța și Vasile Marin.

Scriem ca să ne citească și aprobe din mormânt cei doi contemporani români ai lui Isus.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

desen de *VICTOR ION POPA*

Pentru o țară năprasnică

Facem astăzi o nouă gazetă. A fost soarta noastră — a lui Dragoș Protopopescu și a mea — să facem până astăzi mai multe, ca să vină totuși un ceas când să ne găsim în fața acestor ziare streini, fără niciun drept, fără acel drept măcar pe care ni-l conferea cel puțin piatra dela temelie unde numele noastre s'au înscris mai întâi. Și astfel două condee care pot avea orgoliul să spună că destui cititori le-au acoperit cu favoarea lor, au rămas un timp pe drum, interzise, ca o floretă care în mersul ei oricât de aprins, se izbește undeva, de pământ — un obstacol pe care nu l-a crezut.. Dar cine nu renunță să meargă mereu mai departe și cunoaște astfel legile tari ale unei vieți de luptă, beat aproape de un miragiu pe care nu știu bine dacă un om l-a atins vreodată în vieață așa cum l-a vrut — acela în sfârșit care nu încetează să vrea, pricepe desigur că nu-i este îngăduit să-și împartă prea mult privirile înapoi. Regrete, melancolii, ruina unor iluzii — timpul a avut grije să le repare pe toate puțin, iar astăzi, după mulți ani de zile, când încă răscolesc un fond bogat de multă prietenie rănită, sunt obligat să mărturisesc că n'am suferit puțin, că o despărțire, în orice caz, cu adevărat m'a durut, fără să știu însă dacă, din toate astea, va mai fi rămas acum mai mult decât o biată amintire de fum...

Aș vrea totuș astăzi când întâlnesc din nou prietenul vechi și constant, cititorul, adevăratul prieten, și-i întind iarăș mâna curată pe care o cunoaște, aș vrea să-i spun numai lui — e tot ce mă intereșează mai mult — că NOI am fost totdeauna corecți. Am fost sălbatec de corecți: nimeni — subt gravă pedeapsă! — nu va îndrăzni să afirme contrariul.

Iar dacă am plecat de ici sau de colo, dacă sunt câteva uși pe care știu bine că le-am închis cu o liniște desăvârșită, n'am făcut-o decât atunci când am simțit că ceva se mișca dedesubt, căzând, subt picioarele noastre — în zadar am fi vrut noi să fugim în nori — cu un singur cuvânt, o lege de gravitație, probabil, ea singură, ne-a îndemnat să nu rămânem pe câteva locuri surpate.

Dar să sfârșim... S'a terminat. Și un imens burete să șteargă acum mai mulți ani de decepții! Dar iată chiar, că astăzi îmi spun mai mult: poate că nu a fost rău, dacă am stat puțin la o parte...

Rezemați de gândul nostru dintâi și mai atenți poate peste o lume care ne amesteca mai puțin în fierberea ei, ne-a fost ușor să surprindem foarte curând vanitatea unor sbateri fără folos, și nu o singură dată am simțit cum țara cobora trudită peste sufletul nostru de tineri... Ce i-am dat noi până azi? Articole de ziar, parlamente, discursuri și legi. Îi datorăm vieții noastre ... ce se cere ... iască altfel decât în cartoanele biurocrației sau în paragrafele Monitorul Oficial. O contopire cu neamul nu se poate săvârși decât în suferință, în chin...

Sunt mulți tineri Români cari au priceput în sfârșit, au început să trăiască fervent acest imens adevăr — și de aceea, acum, după gestul care se îndreaptă natural acolo unde se păzesc destinele noastre

Iar din acest tineret uriaș și dârz și amar, dar aprins, înflăcărat mai ales și care se ridică pe eroisme de mai multe decenii — scumpul, marele, tânărul nostru A. C. Cuza ! — eu simt vibrând de altă viață, în aerul tare de azi, o Românie pe care n'o mai oprește nimic. «Buna Vestire» — e puțin totul aici, ca o gravă chemare pe seama zilei de mâine, înalta sărbătoare pe care o vrem... Imagine sacră aproape, bătută de toate vânturile, orgolioasă de răni — cu ce ochi te privim !

Și ce grandoare nedefinită, ce înfrigurată poveste este aceasta care leagă astăzi inimile românești într'un formidabil acord !

Oboselile toate cad la pământ acum, străpunse de un fior colectiv... Iar țara coboară din piscuri, năvalnică, peste noi.

Ca acel Gabriel Borkman, amețit de torenți, care asculta căzând din vârf de munți energii și furtuni, la fel primim noi aici apariția miraculoasă care se naște, impetuoasă, patetică de incandescente vibrații, — și nu ne dorim decât fericirea rară de a o regăsi în paginile acestui ziar: să strângem în buchet de flăcări aceste orbitoare și exaltante lumini.

Facem astfel cel dintâi pas și punem primele măsuri pe un drum bătut de atâtea zăpezi — visând din colțul nostru înalt, o țară năprasnică !

TOMA VLADESCU

Buna Vestire

Intr'o vreme când atâtea gazete nu au nimic de spus, noi din sufletul nostru încărcat de o lungă tăcere avem de mărturisit o năvală de gânduri lumii românești care ne așteaptă nerăbdătoare cuvântul.

Rostul acestei gazete este însă să pregătească o viață românească mai frumoasă și mai demnă într'un Stat nou reclădit care să integreze aspirațiile românești în ciuda mediocrității de astăzi. Dar pentru aceasta avem de implicat o operă de curățire și de desinfectare a spiritului public de miasmele pe care le-a răspândit până azi în atmosfera noastră publică presa înstrăinată.

Nu numai că în fiecare zi străinismul se infiltrează prin mii de mijloace în mentalitatea publicului, dar ajunge să falsifice chiar și noțiunile fundamentale de stat și de politică.

Românii nu mai știu astăzi exact și limpede ce este Statul românesc, ce drepturi are el și *ce drepturi au Românii asupra lui*. Ei au pierdut însuși sensul misiunii istorice a acestui Stat, care a ajuns să fie întunecat și diluat într'o serie de noțiuni juridice abstracte care duc la un egalitarism absurd între Români și pleava străinismului strecurată în viața publică printre paragrafele tratatului de pace.

Românii nu-și mai dau seama de dreptul lor *absolut* și *exclusiv* de a înfățișa și de a controla domeniul culturii și al presei românești.

Iar cât privește viața economică, în care străinismul este de mult triumfător și stăpân, Românii se opresc cu timiditate în fața celor mai mici piedici, *fiindcă statul în loc să-i ajute este mai totdeauna de partea străinilor*.

Iată de ce, cea dintâi operă de făcut de un ziar menit să deschidă drum larg viitorului românesc, este o restabilire de drepturi pe seama Românilor, în toate domeniile muncii și ale gândirii.

Această restabilire de drepturi nu se poate face, însă, fără a face pe Români conștienți de existența și temeiul acestor drepturi.

Rolul gazetei noastre va fi tocmai acesta. Noi vom reaminti în fiecare clipă toate deficiențele, toate lunecările și toate retragerile pe care le înfățișează românimea în propria ei țară. Noi vom lumina și întări sufletul românesc ca să-și regăsească vechea lui putere de a rezista și de a înainta. Noi vom face pe Români să se creadă din nou ceiace sunt și ceiace nu trebuiau să înceteze de a fi niciodată: *ctitorii și stăpânii acestei țări*.

Tot ce stă în calea acestui țel, tot ce slăbește statul românesc și românismul va fi combătut de noi fără cruțare. *Concurența pe care Românii și-o fac între dânșii, prin partidele politice, care ruinează prestigiul elitei noastre conducătoare este cauza de căpetenie a slăbiciunei noastre.*

Iată de ce alături de tineretul bun și sănătos al țării vom combate partidele politice în însăși esența lor, care înseamnă diviziune și umilire națională.

Când atâtea alte țări în lume și-au găsit drumul spre forță și spre înălțare numai trecând peste sfărâmăturile partidismului, de ce să fim noi printre puținii întârziați ai vremei care mai stăruie, într'un sistem politic, fără virtuți și fără vitalitate?

Când viața națională se clădește astăzi pretutindeni pe *principiul Statului totalitar și unitar*, reprezentat de armatele politice idealiste și ajutat de participarea directă la viața Statului a corporațiilor economice și culturale.

Din toată alcătuirea noastră politică noi, recunoaștem o singură instituție pe care nimic nu o poate schimba: este *Monarhia*. Monarhia ne-a îngăduit prin principiul ei de continuitate și de autoritate să străbatem epoca politicianismului celui mai anarhic și mai inferior sufletește fără a compromite până azi însăși existența țării.

Dacă nu am fi avut Monarhia — și am trăit doar cu toții o anumită epocă de eclipsă a Monarhiei provocată de înseși politicianii noștri — PARTIDELE AR FI SFARAMAT DE MULT ȚARA.

Cu atât mai mult, Monarhia este astăzi și garanția și începutul lucrurilor bune, cu cât cu ea este întrupată în persoana unui Suveran, ale cărei scântei de gândire și de inițiativă pot face să se aprindă luminos toate câmpurile vieții noastre naționale.

In viziunea noastră asupra viitorului, Monarhia este menită să prezideze marea transformare națională care va duce poporului acesta spre o glorie pașnică, pe care n'am mai cunoscut-o până astăzi. Prin deosebire de celelalte regimuri noui din Europa în care Monarhia este absentă sau estompată, *la noi — potrivit celor mai bune tradiții ale poporului nostru — Monarhia este menită să strălucească cu atât mai mult cu cât regimul de mâine va fi mai unitar și mai totalitar.*

Pe aceste linii vom urma zi de zi acțiunea noastră. Nu vom căuta să plăcem publicului, ci *să-l servim și să-l instruim*.

Să-l servim prin sinceritatea noastră, prin adevărurile uitate pe care i le vom spune și prin însuflețirea pe care ele o vor trezi într'un popor sănătos, binecuvântat de Dumnezeu cu toate darurile lui.

Urmând această cale vom ajunge cu conștiința împăcată la ziua cea mare a triumfului românismului tânăr și verde, la ziua când vom putea aduce neamului acestuia: BUNA VESTIRE!

NEDEMNUL DELA BACAU

Intr'un articol din ziarul lui Nicolae Filipescu, Epoca, nedemnul dela Bacău, învârtitul de războî, Griguță Filipescu-Mătură, spumegă gelos pe automobilul și mai ales uniforma ministrului spaniol.

Asculiați-i balele: «Diplomatul ar fi putut purta uniforma militară pe front, luptând pentru triumful cauzei pe care o apără».

Exact cum a făcut ambuscatul nostru în 1916, în fruntea brigadei de măturători a orașului Bacău!

Articolul «Dreptății» e semnat: L. n. (Lene mintală).

LENEA ANTI-REVIZIONISTA

Cel mai activ ziar anti-revizionist e Dreptatea. *Scris de străini, el ar activa chiar dacă n'ar apărea, ceiace o face chiar acum când apare în 15 exemplare...*

Ultimul revizionist român descoperit de popularul oficios, e Mihail Manoilescu. Dintr'un aldin care nu se poate citi, dar se poate înjura, reiese că senatorul român e înțeles cu ungurii — și deci revizionist feroce — fiindcă nu s'a lăsat leșinat la apariția în fața a Ducesei de Atholl, cu toba'șele ei de tarian.

Unde dai și unde crapă!

Articolul e semnat: L. n. (Lene mintală).

LEGIUNEA STRAINA

DIMINEAȚA subliniază pasagiile din memoriul «majorităților» în care se cere guvernului și partidului «energie, tenacitate, îndrăzneală, risc, jertfă, întru apărarea democrației și pentru distrugerea «extremei drepte».

Suntem informați că s'a și hotărât formarea unei legiuni de «voluntari» sub comanda lui Largo Cabalero Olio Sassu, în care din primul moment și cu avântul lor cunoscut s'au înscris toți Blumenfelzii, Braunsteinii, Braniștii și Jidovenii dela «Adevărul» cari au cerut să fie trimiși în primele rânduri la asediul «sediului».

Nu e așa că nu va mai rămâne piatră pe piatră din toată mișcarea legionară? SA -18z ă.a33 umlhw umlhumhlwym

PROSTUL DELA P.-NEAMȚ

Cunoscutul erou al lui Caragiale, N. Guranda, a înviat la P.-Neamț, unde trece drept bărbatul cel mai bine (pudrat) și profund (ridicol) din partidul liberal din localitate, și face declarații la propriul său organ: Inhumarea.

«Mi-ar fi și mie lesne să mor sub halna unui naționalism ipocrit și fals, dacă n'aș avea convingerea cinstită și de neînfrânt... etc. etc.»

Dar cine te roagă să mori, Gagamiță Gurandache? Stai acolo, că stai bine, neînfrântule! (în dobitocie), prost convins de Piatra-Neamț!

DOCTORUL FARA VOE

Fariseii demnității naționale

In clipele acestea de încordare subită, alegătorul naiv are de ce să rămână perplex: oamenii de paie ai bancherilor jidovi, eroii falimentelor politice frauduloase, miluiții consiliilor de administrație ai întreprinderilor coloniale din România și patronii celor mai infecte cuibare de trădători și de spioni, brute morale cu desăvârșire insensibile la orice atingere se aduceă nu numai prestigiului dar și nevoilor celor mai vitale ale românismului încătușat, s'au pomenit peste noapte apărătorii demnității naționale ultragiate.

Am putea să deschidem aci o paralelă foarte interesantă, în care să arătăm atitudinea acestor ciudate mamifere politice atunci când am fost realmente ultragiați, dar de către reprezentanții francmasoneriei și harpagonismului Occidental și atunci când am fost OMAGIAȚI ca popor, în persoana eroilor noștri naționali de către înfățișetorii unor națiuni laborioase și viteze. Nu facem însă acest lucru nu numai din lipsă de spațiu, dar pentru că ne e silă să reedităm banalități și fapte cunoscute de toată lumea. Totuși încercarea de a mistifica opinia publică rămâne, chiar dacă ea a ratat din primele clipe, chiar dacă apărătorii demnității naționale s'au dovedit terfelitorii ei cei mai îndârjiți. Și atunci câteva întrebări foarte naturale:

Care să fie sensul acestei metamorfoze miraculoase, mai ales când «ultragiul» este mai mult decât discutabil? Cum să ne explicăm această năprasnică și unanimă burzuluială a unor oameni, cari nici măcar despre demnitatea lor personală n'au o idee precisă? Și mai ales cum am putea lua în serios, accesele de patriotism vădit trucate, ale unor politiciani ratați cari până astăzi n'au conceput că ar putea fi altceva în România, decât slugile plecate ale imperialismului israelit, distrugător de popoare?

Explicația acestui fenomen nu e numai simplă, ea e francamente penibilă. Sub pretextul — să-i zicem abil — al apărării verbale a prestigiului național nesocotit, se încearcă o lovitură pe la spate împotriva celor ce încarnează realmente mândria și demnitatea românească reînviată, împotriva celor ce au dovedit că știu să apere flamurile sacre ale onoarei naționale nu cu fraze stupide ci cu sângele lor tânăr și generos.

Ne aflăm, evident, în fața unei capodopere de ipocrizie, a unei intrigi măestre de cea mai tipică factură parlamentară, masonică și dobitocească. Dar vremurile au evoluat într'un ritm pur și simplu galopant. Marile lovituri politicianiste cad întocmai ca pietroalele într'o bulboană. Intrigile îi lasă reci până și pe cei mai săraci cu duhul.

Nici odată nu ne-a impresionat ipocrizia făloasă a acestor feciori de slugă, îmbătrâniți în intrigă și tociți până la măduvă în compromisuri rușinoase. Cu atât mai puțin ne vom lăsa impresionați astăzi, când Țara întreagă îi cunoaște și când imaginea gigantică și simbolică a Neamului se pregătește să-i gratifice cu un robust picior în cele trei litere majuscule dela spate.

NICOLAE BOGDAN

57414

Cultură, oameni, fapte

Omagiu lui Ion Moța și Vasile Marin

de TOMA VLADESCU

Istoria fără strălucire a zvârcolirilor noastre publice a înregistrat de curând, ca un cutremur neobicinuit al sensibilității colective, un fapt sfâșietor și sublim care trece puțin în legendă, și foarte sus, actualitatea destul de mediocră a zilei.

Lângă drama de eroism a celor două tinere morminte care încă nu s'au închis, literatura ocazională sau lauda hiperbolică riscă să apară ca simple vanități meschine și fără înțeles. Ne vom feri de ele, ca să putem sta cât mai aproape de răsuflarea obosită a morților acestora scumpi, cari ne vorbesc acum, straniu, o altă limbă din lumea în care singuri au plecat, atât de voioși.

Tabloul nu se poate descrie și nu vom încerca s'o facem. Dar în timp ce în cea mai pasionată țară din lume, unde se întâlnesc toate exaltările soarelui și ale mării, abstracțiuni și principii s'au prăbușit peste bietele vieți omenești — câteva lumini s'au aprins până la noi din marele foc și astfel mai mulți tineri români, soldați ai crucii ca în vechile noastre povești, au plecat să apere voluntar tot ce putea să constitue acolo, pe frontul iberic, comuna noastră umanitate rănită.

Au căzut în acest războiu ca o vastă tragedie modernă pe care nimeni n'ar fi putut s'o imagineze, și buni și răi. Unii ridicau în vârful armelor sângeroase abstracțiuni umflate de patosul urii și grele de barbarele idealuri ale prostiei; alții se găsesc și acum apărând acolo câteva lucruri esențiale — Dumnezeu, patrie, pământ, tradiții — din care sunt făcute eternitățile omenești; pe aceste înalte poziții spirituale au căzut doi oameni vii dela noi, Ion Moța și Vasile Marin.

N'au fost oameni de rând, desigur, acești doi martiri ai unui războiu voluntar. Ion Moța, cu toată silueta [...] pe care l-am văzut-o de două-trei ori, avea totuș o energie hotărâtă, ceva, în toată făptura, ireductibil și grav, dar mai ales un cap cu adevărat glorios, cu o frunte înaltă pe care soarele își remase parcă razele cele mai fericite. Vasile Marin, pe care l-am cunoscut mai mult — prietenul meu de școală... — era desigur alt om. O inteligență ascuțită cu o iremediabilă tendință de epigramă, o formație literară care-i deșteptase simțul critic până la negație aproape, ceace-mi permitea mie în ultimul timp să-l necăjesc spunându-i că nu pricepeam prea mult trecerea lui aceasta de bruscă la fanatism... Văd încă ochiul lui viu, mobil, în care se răsfăța nu știu ce râs, ironie, sarcasm și pe care, iară, mărturisesc că nu îl bănuiam de atâta eroism.

...Vasile Marin, prieten ironic și delicat, — din sălile noastre de clasă, ca și, mai târziu, de câte ori ne-am întâlnit, și când corpul tău destul de sigur și statura ta pe care o invidiam se comparau cu modesta înfățișare a trupului meu debil, n'ar fi crezut că îmi era dat să-ți scriu vreodată un elogiu funebru! Și iată destinul care mă așează acum la groapa ta cu această călimară și cu acest condei, singurul meu fel de a te onora. Iată-mă spunându-mi acum, melancolic și învins, că va fi fost în toată ființa ta ceva glorios și înalt de care, atunci când trăiai, m'am apropiat atât de puțin!

Aceeași soartă biruitoare i-a înfrățit totuși în doliul cel mai frumos pe Ion Moța și pe Vasile Marin.

Dar în ceasul acesta de amintire, când umbrele celor doi morți se ridică lângă masa mea de lucru, atât de aproape, atâta de vii, ca accente solemne și triumfale de Bach, atâta de mult încât mi-e aproape imposibil să mă gândesc la ei ca la simpli oameni cari au fost — când am glumit ultima oară cu Vasile Marin!... — simt că aceste palide umbre au venit numai să-mi spună că există într'adevăr la noi, în casa noastră, virtuți latente, grandori pe care nu le cunoaștem. Apariții de exaltare și nedefinite bucurii, în acest doliu imens.

Și am îndrăzni astfel să sperăm, prieteni morți cari ne-ați învățat eroismul, că din cântecul acela lugubru cu care [...] pământ vor cădea și peste gropile voastre, pentru ca cel puțin flacările cari ați fost să nu fi ars inutil — aș vrea într'adevăr să se ridice până la noi, din drama care vă îngroapă, din focul pe care l-ați aprins, fumul de jertfă al marilor vieți sacrificate. Să simțim toți cum fâlfâe peste noi viu și înalt, misterul luminos al altei Românii — pentru care ați murit.

Din «Lumea Nouă» an. VI. No. 1

Era un arhanghel latent..

de DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Așa dar Ion Moța nu mai e printre noi. Capul lui de serafim nu ne va mai aduce aminte de cer. Profilul lui hotărît nu va mai tăia porunci. Ochii lui așa de curați, de parcă totdeauna vedea cu ei întâia oară, nu vor mai întoarce asupră-ne lumina lor din altă lume.

E totdeauna ușor să te îndoi asupra morții. Să-ți curbezi făptura mică asupra covârșitoarei puternicii; să te încremenești în înțelesul ei absolut; să stai de vorbă cu ea în graiul acesta nesilit, și atât de ușurător de povară, al lacrimei sfinte...

Să-l plângi, mai ales pe Ion Moța și pe scumpul, marele lui tovarăș, Vasile Marin, e tot ce poate fi mai ușor. Și totuși nu-l poți plânge. Aproape că n'ai curajul, n'ai dreptul să-l plângi. Prin viață chiar, dânsul era grozav de depa[rte] de noi. Dar prin moarte Ion Moța [s'a d]etașat de noi așa de fulgerător, a proclamat cu atâta — aș spune — ferocitate [...] sărmanele noastre calcule e[...] a terminat așa de succint cu ti[mpul] și spațiul, a ars etapele și tăiat meusinnile, că trecerea lui prin lu[me] a luat deodată aripi și abia acum aflăm că printre noi a fost un arhanghel...

L-am cunoscut bine pe Ionel Moța. L-am cunoscut pe pat de flori și pe pat de pușcărie legionară. Am constatat însă totdeauna că nu numai eu, dar și cei legați de dânsul prin și mai tainică substanță, rămâneau față de el totdeauna la distanță. Nu te puteai apropia nici odată de bunul — totuși, și așa de prietenosul și umilul Ion Moța. Cot la cot cu tine el brăzda o regiune a lui; dela un metru de tine, el lua o poziție de cer.

Așa se face că la cea mai mică încălcare a domeniului său, Ion Moța devenea dintr'odată aproape ireal. Domeniul lui era domeniul legionar: adică un domeniu de perfectă dreptate și demnitat[e] [...] neamul său, — dreptate [...] tate cu care neamul acesta să ajungă odată să facă pe lume istorie, nu numai politică, nu numai mascaradă balcano-levantină, ci mesianism.

Poftim de te atinge de acest domeniu: Moța devenea dintr'odată altul. Toți devenim altul când suntem atinși în ceia... ne este scump. Dar când spun altul despre Ion Moța, înțeleg un om de pe altă lume. Ochii lui de copil se dilatau și plumbuiau cu fulgere; glasul lui se plângea cu milenii; vorba-i de jurist ardelean devenea trăznet; umilința, mândrie princiară; modestia, cerbicie atletică; și întreaga lui statură se amplifica, fâlfâia parcă pe disproporții necunoscute.

Era un arhanghel latent în Ion Moța. Un arhanghel care păzea la căpătâiul acesta de mizerie al țărei, cu sulița la piept, cărarea nevăzută pe care prin dreptate, demnitate și credință eroică un neam intră în istorie.

De ce s'a dus Ion Moța în Spania... Închipuiți-vă sunt unii care întreabă.

De ce n'a [...] stat în țară, că are copii și nevastă [...] dragă, și un pământ în[...] tinderea căruia să moară. [...]um ai întreba ce-a căutat [...] Mihail după Satan în [...] a stat mai bine în cer, [...]tul e mai dulce, și era [...]ngeri și eventual putea [...]ilist...

[...]hanghelul Mihail [...]tan până în a[...] viața nu s'ar mai [...]tru noi, și cerul [...]t să se mai bol[...]lui. Așa cum o[...]ai de cer schițat [...]ța mâniei arhanghelești, ar [...]it de mult să-și poarte pulbere...

De ce Isus [a] venit pe la noi... s'a lăsat [...] scuipat de jido[...] vii Lui... [...] deranjat pe Golgota, în [...] cu Magdalena, [...] să facă înainte, în [...] pe malurile Ghetser[...]

Da, d[...] Isus a fost mi[...] moartea [...] să [...] atinși [...] fie, care-a fost o religie, omenirei Isus a vrut să ne dea o supremă experiență omenească. Să reînvie în noi gustul, curând după Facerea Lumei pierdut, al suprapământescului.

...De când cu neplăcerea cauzată Lui și a Lor Lui — fiindcă și Isus a avut... pe câțiva care să-L plângă — mi se pare că brațele crucei sunt cea mai mare dimensiune pe care se poate întinde făptura omenească.

Cu ducerea deschisă, lucidă, vizionară, la moarte, ca absolutul morței lui, pentru reabilitarea în demnitate, dreptate creștină și curaj, a unui neam adus de politică pe cea din urmă treaptă a nedemnităței, nedreptăței și mișeliei, Ion Moța înseamnă cea mai înaltă experiență românească individuală realizată în câmpul spiritual al României moderne.

El a avut pe marele lui tată, Ion Moța din Orăștie, pe sfânta lui mamă, pe soția lui iubită, ca însăși o eroină, pe copii lui adorați; și dincolo de această familie, marea familie legionară pe care o adora și care îl adora.

De ce s'a detașat așa de categoric de această dublă imensă în spirit familie?

Tocmai ca să-i arate cât de mult ca însăși în faptă se poată detașa de pământ și apropia de el...

Legionarismul a inventat moartea românească... Ion Moța a patentat-o. A parafat-o cu sigilii cerești...

În absolutul ei, moartea lui ca și a lui Vasile Marin, — cel mai mare act mesianic săvârșit de un român singur al zilelor noastre, este o reîmpăcare a neamului nostru cu istoria, un gust al suprapământescului redat unui neam mâzgălit, senzual și teluric.

Este o nouă legislație în spirit dictată unei pături delicvente de câtva timp cu istoria.

Cu acest ultim fel de moarte legionarismul a străbătut toată gama jertfei; iar neamul se obligă în istorie.

Veacuri de acum înainte, tineretul acestei țări, singurul care-l va înțelege în [...] lui, va trebui să moară pe dimensiunile lui Ion Moța.

Din «Lumea Nouă» an. VI. No. 1.

La început de drum

Satele românești se bucură în vremea de față de o mare prețuire din partea îndrumătorilor poporului. Partidele politice se îndreaptă către sate oridecâteori au nevoie de sporirea partașilor și voturilor. Tipăritorii de cărți se gândesc adesea la țăran când pornesc tipărirea unor anumite cărți. Ministerele — deasemeni — pun în măsurile ce iau spre fericirea poporului românesc numeroase griji cari privesc așezămintele dela țară.

Suntem — cum s'ar zice — îndrăgostiți de sate și de săteni. Chiar când lingoarea și râia îi cutreeră, chiar când vacile lor crapă de foame sub șoproane și sub viscol, chiar când mintea lor, săraca, dă din colț în colț pentru a pricepe înțelepciunea târgoveților cari conduc destinele acestei țări, dragostea noastră față de opincari se încumetă să rămâie tot bățoasă. Așa e vremea de față și — poate — așa sunt poruncile vremii acesteia.

Negreșit, fiecare dintre noi așteptăm câte ceva dela sat și dela sătean. Un vot, o scrisoare cuprinzătoare de tânguieli sau măcar o legăturică cu ouă. Țăranul, biet, este rușinos, nu ne poate lăsa cu mâna întinsă în zadarnică așteptare. El ne dă totul, orice l-am cere, ne dă sufletul vacilor din bătătură, ne dă sucul pământului său, ne poate culege stelele care luminează noaptea încântărilor sale — și chiar inima ce-i bate în piept ne-o poate da. De la țăran putem să ne așteptăm la marea jertfă a omului pentru pasărea de pe gard, pe care — la urma urmei — tot noi o vom izgoni cu pietre.

Țăranul, acest cetățean cu mustață, cu suflet curat și cu tradiție, acea tradiție care se reprezintă prin vatră și lingură de lemn, beton armat al României Mari, care merită să i se arate cincizeci de iubiri peste acela de azi și de ieri, bucura-se-va în paginile «Bunei Vestiri» de o nouă înțelegere, care — fie-ne iertată lipsa de modestie — va cerca să se așeze deasupra tuturor înțelegerilor și iubirilor de până acum.

Țăranul român este *pacea* acestei țări astăzi, după cum tot el este *revoluția* de mâine. Zac în el și'n ținutul lui, cu soare și câmp pe care orașul oricât se va trudi, nu le va înțelege, izvoarele de hrănire ale sufletului românesc adevărat.

Pentru acest început, bade Ioane sau bade Gheorghe, să dea Dumnezeu gând bun din amândouă părțile: A dumitale și-a noastră.

MARIN RADU VOINEA

CALENDAR

Duminecă 21 Februar[ie]

ORT.: † D. Vameșului și Fari[seului]. Păr. Timoteiu († 337).
CAT.: † Reminis. Sf. Pepin (Pep[...])
PROT.: Eleonore.
ISR.: 10 Adar 5697
MUS.: 10 Gial-Hege 1355 Bairam mic (Cuciuc Bairam)
Soarele răsare 7.10.
Soarele apune 17.50
Zile trecute 51.
Zile rămase 314.

Spectacole

TEATRE

TEATRUL NAȚIONAL: Matineu: «Serenada din trecut». Seara: «Vi[...] Regina».
OPERA ROMANA: Matineu: «Doamna Butterfly». Seara: «Werther».
TEATRUL REGINA MARIA: Ma[tineu] și seara: «De ziua nevestei-mi».
TEATRUL COMOEDIA: Matineu: «Ora H». La ora 18: «Absența nemotiv[ată]». Seara «Ora H».
TEATRUL VESEL: Matineu și s[eara]: «Călugărul din vechiul schit».
VOX (Cărăbuș). Matineu și seara: «[...]rea din Haway».
ALHAMBRA: Matineu și seara: «Alhambra Melody».
MODERN: Matineu și seara: «Afa[cerea] Kubinsky».
LIGA CULTURALA: Matineu și [...] «Cadavrul viu».

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: «[Mi]siunea Brigăzii [...]» complectări.
ARO: «Elisabeta, regina Angliei» complectări.
FEMINA: «Bărbații nu sunt [...]».
ROXY: «Misiunea Brigăzii 41» și complectări.
A. R. P. A.: «Călărețul mascat», și complectare.
FORUM: «Regele Femeilor» și «[...] păgân».
CENTRAL: «Revolta de pe Bounty» «Cowboyul străzii».
DARLY: «Stan și Bran, gemenii» «Perlele Koronow».
OMNIA: «Regele Femeilor» și «[...]tin, salvator».
MANON: «Port Arthur» și «O [...]tură frumoasă».
MARCONI: «Jenny», «Vagabondul [...] muritor» și revistă.
MODEL: «Bozambo» și «Iadul verde».
COTROCENI: «Dominoul verde» și «[...]niți cu flota».
DICHIU: «Patrula morții» și «Școala iubire».
BARCELONA: «Nu sunt vinova[t]» «Muntele blestemat».

Radio

1875 m. RADIO-ROMANIA 150 kw 160 kHz.
364.5 m. BUCUREȘTI 12 kw 823 kHz.

7.30: Deschiderea emisiunii; Gimnastică ritmică; Radio jurnal; Concert de dimineață (discuri); Sfaturi gospodărești și medicale: 8.30: Închiderea emisiunii; 11.30: Clopote, [...] Predic. de Pr. P. Partenie; 12.10: Concert religios al Corului P. T. T. [...] Biserica «Sf. Dumitru», cond. de [...] Niculescu; 12.30: Ora Culturale [...] Cota Dunării; 12.50: Concert de [...] orchestra Grigoraș Dinicu; 14.10 Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. [...] interne și externe; 14.25: Continuarea concertului; 15: Al. Lascarov Moldovanu: De vorbă cu sătenii; 15.20: [...] Muzică populară bănățeană, taraful Luță Ioviță; 18: Concert de [...] (discuri); 18.35: Muzică de dans — [...]zul Xenofon Cireș; 19: Ora. Mersul vremii. Actualități; 19.10; Continuarea muzicii de dans; 20.10: Ora [...] 20.25; Concertul soc. corale «Romi[...]» cond. de N. Lungu: 21: Teatru: «[...] Vodă» dramă istorică de M. Dav[...]glu; 22.05: Enrico Mainardi (violoncel) acomp. de orch. Radio dirij. Th. Rogalski: Concert în si bemol [...] Boccherini; 22.30: Radio Jurnal; [...] Rezultatele sportive de Virgil Economu; 22.55: Concert de seară al orchestrei Radio dirij. de Th. Rogalski. 23.55: Ultimele știri.

ZIDIRE NOUA

UN KANT ROMANESC

A apărut în Editura Casei Școalelor o carte nobilă: Viața și opera lui Kant, datorită d-lui prof. Ion Petrovici.

Filosoful dela Iași înfățișează un fenomen rar al culturei noastre: omul de idee și cultură care a putut rezista politicului, și nu s'a lăsat naufragiat de succesul zilei.

Cu opera grea de gândire și erudiție cu care ni se prezintă azi, Prof. Ion Petrovici iese voluminos din contemporaneitate și intră braț la braț cu cel mai mare filosof al lumei, în intemporal.

Cu alt prilej vom analiza o operă care descurajează pe diletant și obligă pe specialist.

Dar putem afirma de pe acum că fostul ministru și permanentul filosof care, e d. Ion Petrovici, ne-a dăruit cu al său Kant un clasic, bibliotecei filosofice române.

Pe când talentul și verbul cu care o carte chiar așa de grea e scrisă îl consacră ca pe un elegant al gândirei noastre.

LUMEA NOUA

Nobila revistă a mișcărei Profesorului Mihail Manoilescu publică un număr omagial închinat eroilor Moța și Marin.

În fruntea sumarului, articolul d-lui Mihail Manoilescu, intitulat: Dela Lord Byron la Ionel Moța.

GANDIREA

Numărul ultim al celei mai bune reviste românești «Gândirea» d-lui Nichifor Crainic, publică pe lângă articole de substanță fină ca «Metafizica Culturei» de Lucian Blaga, o consistentă cronică despre «Fenomenul englez» al d-lui prof. Dragoș Protopopescu, datorită distinsului critic, d. Ovid Papadima.

MARELE POET,

V. Voiculescu, cel mai frumos făurar de grai românesc în scris, are gata de tipar un nou volum de versuri.

În acelaș timp Melpomena îl vizitează cu ariduitate și autorul împunător al Umbrei are gata pentru rampa Naționalului o nouă piesă.

POEZIA BUCOVINEANA

s'a născut! Și stă în scutecul de mătasă al celei mai frumoase reviste literare tinere: Iconar.

Sub direcția lui Liviu Rusu, cu colaboratori de substanța unui Mircea Streinul, Poste că, Mac I, Su an chi, Topa, Teofil Lianu, Iconar nu înseamnă numai o mare mișcare bucovineană, dar dintr'un colț binecuvântat de țară, o renaștere în spirit a însăși poeziei românești.

«REVISTA DOBROGEANA»

— am mai menționat-o în această rubrică. Directorul se numește Teodor Ionescu. Un nume care nici nu spune, nici nu e mai mult decât atât: *Teodor Ionescu.*

Dar tocmai la d-sa a înțeles să se refugieze protagonistul răposatei reviste de exacerbare sexuală „Unu", dadaistul *Sașa Pană.* Mai sunt și alte câteva nume tot așa de puțin vorbitoare pe care le-am mai întâlnit.

D. SEVER AL. SLATINESCU

— semnează în ultimul număr al revistei „Iconar" un articol de justă înțelegere și de caldă omagiere a jertfei eroice pentru creștinătate a lui Ion Moța și Vasile Marin.

Cum scriau strămoșii

Despre sensul creator al istoriei

„Istoria Românească mai ales să ne fie cartea de căpetenie, să ne fie paladiul naționalității noastre. Într'însa vom învăța ce am fost și ce avem să facem; printr'însa vom prevedea viitorul, printr'însa vom fi Români. Căci istoria este măsura sau metru prin care se poate ști dacă un popor propășește sau dacă se înapoiază".

„Civilizația nu izgonește nicidecum ideile și năravurile naționale, ci numai le îmbunătățește, spre binele nației, în particular, și a omenirei, în general.

„Noi însă în pretenția de a ne civiliza, am lepădat tot ce era bun pământean și n'am păstrat decât abuzurile vechi, înmulțindu-le cu abuzurile nouă a unei rău înțelese și nelucrătoare civilizații. Așa prefăcând [illegible] tot ce este pământean, am împrumutat dela străini numai superstițiile, haina din afară, iar nu spiritul său, spre a vorbi după stilul vechiu, slova, iar nu duhul. Prin aceasta am rupt cu trecutul nostru și n'avem nimic pregătit pentru viitor decât corupția străinilor.

O nație însă nu poate decât prin o [illegible] de moarte și completă [illegible] trecutul. Căci adevărata civilizațiune este aceea, care o [illegible] din sânul nostru, reformând și îmbunătățind instituțiile trecutului cu ideile și propășirile deopotrivă de față. Aceasta o simțesc popoarele cele [illegible] care se află în capul familiilor, Franța, Anglia, Germania, [illegible] nevoie de a lega lanțul [illegible] și de a urmări în trecut propășirea năravurilor publice, originea instituțiilor lor, [illegible] libertăților. De aceea le vedem cheltuind milioane spre a face cercetări asupra începuturilor istoriei, legislației, vieții publice și locale a strămoșilor lor, care le-au pregătit era de fericire, de bună stare și libertate, de care strănepoții lor se bucură astăzi".

*

„De vrea dar cineva să-și facă cariera, de vrea să se îmbogățească, să-și lepede neamul, să-și uite limba, să se facă Armean, Sârb, Jidan și mai ales Francez... Străinul, mai ales fiind Francez, trebue numai să danseze, pentru ca toate să i se împlinească. Iar de bietul Român, vai de dânsul! Moare de foame chiar în patria sa! Pentrucă boierii noștri după multe altele, nu mai au pretenția (conștiința, dorința) de a fi Români... Ocroti-va (acest boier înstrăinat) vreodată pe vreun Român, carele [illegible] va scrie în gura mare meritele și nu va fi deprins a linguși patimile altora, cum fac parizienii, ce vin în tot anul și ca lăcustele se lasă pe țările noastre?"

MIHAIL KOGALNICEANU

Cărți, reviste..

«Ideia națională»

— anul 4, nr. 30, aduce sub semnătura d-lui N. N. Manolescu o interesantă contribuție la rezolvarea problemei [illegible] privită românește în [illegible] ei.

Mai consemnează „Ideia națională" în acest număr și un succes: s'a hotărît, anume, terminarea liniei Brașov-Teliu-Buzău. Ce mulți ce se află în preajma [illegible] locale, colaboratorii „Ideii naționale" au luptat în [illegible] cu priceput să ajungă un fapt împlinit.

Ne bucurăm că pe lângă succesele morale, pe care le obține în materie națională, „Ideia națională" înregistrează și izbânzi concrete.

Revista cursurilor și conferințelor

A apărut No. 11 din revista „Cursurilor și conferințelor" de sub direcția d-lui prof. Gh. Prodaș, cu următorul sumar: [illegible]

N. Iorga: Figuri reprezentative din istoria universală; Suveranul „filosof" Iosif al II-lea; *George Sofronie:* Demnitățile [illegible] de state în lumina dreptului internațional pozitiv; d-na *[illegible]:* Caracterele permanente ale literaturii italiene; *Constantin Kirițescu:* Quo Vadis Universitas; *I. Mărculescu:* Ce este economia dirijată?

Revista a apărut în condițiuni foarte bune și se bucură de un foarte select lot de colaboratori.

Serviciul de propagandă legionară

Pentru a cunoaște Mișcarea Legionară și a pătrunde toată spiritualitatea ei, citiți neapărat:

Pentru legionari, Corneliu Z. Codreanu 150 lei.
Cranii de lemn, Ion I. Moța, 50 lei.
Căpitanul, Ion Banea, 30 lei.
Cărticica șefului de cuib, 20 lei.
Congresul general studențesc Craiova, 25 lei.

Se găsesc la librăriile românești din Capitală și întreaga țară. Se pot comanda și direct dela Ing. N. M. Smărăndescu str. Gutenberg 3, București, la serviciul Propagandei scrise, BIROUL CENTRAL AL LEGIUNII.

Acest serviciu mai are în depozit următoarele articole, care se pot comanda pe aceeaș adresă:

Tabăra de muncă (în fotografii) s'a redus prețul dela 120 la 100 lei.
Testamentul lui Ion I. Moța, 7 lei.
Desordinele dela Tg. Mureș, 50 lei.
Românismul nostru, de Alexandru Cantacuzino, lei 7.
Cântecul eroilor Ion Moța și Marin 3 lei.
Vremuri de restriște (placă) de Corneliu Georgescu 15 lei.
Cărticica de cântece (completă) fără note, 10 lei.
Tineretul și politica, K. Bernea, 10 lei.
Naționalismul tineretului, prețul redus la 5 lei.
Tineretul și politica externă, de M. Polihroniade, lei 10.
Gânduri pentru țară nouă, K. Bernea, 5 lei.
Fotografii cu eroii legionari, 3, 6, 10 lei.
Fotografii cu ceremonia funebră a eroilor.
Arhanghelul (mare și mic).
Insigne, pătrat, crucițe, „țară nouă [illegible]".

De 1 Martie se va pune în vânzare mărțișorul legionar cu eroii Moța și Marin cu 10, și 20 lei.

M. S. Regele a decorat 500 de învățători

În urma propunerei ministerului educației naționale, M. S. Regele a decorat 500 de învățători, din întreaga țară, cu «Meritul Cultural pentru construcții». Prin aceasta au fost răsplătiți acei ce au construit, cu mijloace restrânse localuri de cultură la sate și orașe.

Modestie iudeo-liberală

Ziarul «DIMINEAȚA» (ziar cu-per, după cum prea bine o știți), care în astfel de materii dă mai mult sugestii de cât înregistrează realități, arăta eri într'un compact reportagiu politic:

«D. Dinu Brătianu este invitat ca pentru o imediată și amplă cercetare a acestor chestiuni să convoace delegația permanentă a partidului și comitetul central pentruca astfel să se alcătuiască un plan de apărare a democrației și a așezărilor constituționale».

Modestia organului lui BURAH BRANIȘTEANU e în adevăr uluitoare. Pentru că — la urma urmelor, — de ce nu s'ar apuca delegația permanentă să-i toarne un plan, menit să schimbe configurația orografică a Asiei, ori piesele esențiale ale sistemului solar? Mai ales când este bine cunoscut faptul că d. Dinu, poartă barbă întocmai ca și legendarul Iehova?

Intre cleptocrație și asasinat

Mai există și astăzi în presa coroiată din Sărindar, un biet moșneag, BERCU BRAUNȘTEIN pe numele lui adevărat, care ne dezarmează cu stăruința lui în a apăra democrația și în a combate dictatura. Scrisul lui monton și nătăflet, a ajuns să facă impresia unui fonograf ruginit, care nu mai exasperează odată ce te-ai obișnuit cu dânsul.

Însă un lucru nu-l prea pricepem: Cum se face oare, că acest onorabil haldeu, care nu arare ori se dovedește bine informat, n'a putut să afle încă, că pe lume nu există numai salutarele dictaturi fascistă, național socialistă și portugheză, ci și oribila tiranie comunistă care a făcut zeci de milioane de victime?

Ei, ce zici domnu Burăh: Este bolșevismul o primejdie pentru democrație sau nu? Iar dacă este, de ce te prefaci că nu vezi și această ucigașe primejdie?

SAGIT

Un timbru statistic în loc de impozi[t]

O cerere a municipiului București

Dată fiind satisfacerea împlinirii planului de sistematizare și înzestrare al Capitalei, pentru care sunt necesare importante cheltuieli, care depășesc posibilitățile bugetare ale primăriei municipiului, aceasta a cerut, ca, cu prilejul modificării legii timbrului să se prevadă și înființarea unui timbru statistic asupra oricăror mutațiuni de imobile și un altul asupra contractelor de închiriere.

Primăria justifică cererea sa prin aceea că acest timbru există în toate țările și încasările realizate pe urma înființării lui ar putea să împlinească o serie de nevoi edilitare, a căror lipsă s'a simțit de mult.

Primăria mai arată că deși legea administrativă îi dă dreptul să încaseze un impozit comunal asupra tuturor chiriașilor în raport cu valoarea locativă a locuințelor pe care le ocupă, ea a renunțat totuși de a se prevala de acest drept fiindcă găsește că nu e momentul să încaseze taxa la care are drept[ul]

VIAȚA POLITICA

Desbaterile parlamentare

Camera

Ședința dela 20 Februarie 1937

Ședința se deschide la ora 4.30, sub președinția d-lui N. N. Săveanu.

Pe banca ministerială d-nii: Iuca, Cancicov și Iamandi.

Se dă citire sumarului ședinței precedente, care se aprobă.

D. OJOG, întreabă pe d. ministru de agricultură dacă nu socoate potrivit de a reveni asupra contractului de arendă pentru pescuitul din fluviul Nistru.

D. IAMANDI, dă citire Mesagiului Regal care însoțește proectul de lege pentru organizarea Casei de pensii a personalului Teatrelor Naționale și Operelor Române.

Se admite urgența.

D. IAMANDI, răspunde întrebării adresate d-sale de d. Adam Ionescu cu privire la chestiunea Serghie, directorul Teatrului Național din Iași.

D. OCTAVIAN GOGA, în legătură **cu răspunsul d-lui Iamandi, arată că piesele jucate în ultima vreme sunt numai unguorești. Aceste piese nu reprezintă însă nici un fel de valoare literară. Sunt niște piese confecționate de autori cari nu sunt propriu zis unguri ci evrei unguri și nu știu prin ce legături de ordin administrativ dela evreii dela Budapesta la evreii dela București se face această apropiere care pentru noi nu este un certificat măgulitor.**

Protestez ca opere fără nici un fel de valoare literară să fie furnizate de Budapesta aci la București ca mai târziu să se transforme în argumente cari să dovedească inferioritatea noastră culturală.

PROECTE DE LEGI VOTATE

Se intră în ordinea zilei. Urmează votul în total cu bile asupra proectului de lege pentru construirea palatului administrativ din Alba Iulia.

Adunarea adoptă proectul de lege.

Discuția generală la proectul de lege al Creditului meseriașilor

D. CHR ELEFTERESCU, arată cât de utilă este această instituție meșteșugarilor. Până acuma aceștia au fost total uitați și de aceea azi, această lege îi găsește într'o situație din cele mai precare.

Legea pentru înființarea creditului meșteșugăresc se prezintă evident în condițiuni cum nu se poate mai bune.

D BARBU DUMITRESCU, raportor, răspunde criticilor aduse legei.

Adunarea adoptă luarea în considerare a proectului de lege.

Ședința se ridică la ora 7.45.

Ședința viitoare Luni la ora 15.

Senatul

Ședința dela 20 Februarie 1937

Aspecte

Senatul adunat în cioca la bufet așteaptă deschiderea ședinței. C'așa e obiceiul maturului corp: Nu intră în incintă netraș de mânecă. Sala se populează cu încetul. Astăzi vorbește d. Manoilescu la legea muncii obștești și d-sa se bucură de multe simpatii în băncile inteligenței. Sosește Patriarhul și toată banca înalților prelați, d. profesor Iorga cu degetul înfipt în vestă împărțind binețe radios. Dela a treia bancă în spre fund de altfel, Senatul este transformat de obiceiu în dormitor și cafenea.

Sosesc și multe fețe noui și somnolente, care se instalează în fotolii să-și termine digestia. D. Antipa — un butoiaș de bere — se prăbușește în scaun citind într'o fițuică, despre dragostea la japonezi și Comoara banditului Coroiu. Ciocul d-lui inginer Miclescu se agită subversiv printre scaune în timp ce chelia d-lui Emil Diaconescu prepară inteligențe pentru ședința publică.

D. Manoilescu urcă la tribună în vreme ce capul d-lui profesor Nistor coboară jenat între hârtiile împrăștiate pe banca ministerială.

Primul foc de pușcă a pornit de la tribună în spre sală. Dormitorul, tresare și schițează o ușoară gimnastică de cameră.

Încetul cu încetul, oratorul prinde atenția tuturor și le trimite ca un șirag de perle o serie de cugetări și maxime juridice.

D. Manoilescu este astăzi inspirat: Și cafeneaua și-a întrerupt bârfeala. Dela tribună a fluturat o glumă, în care oratorul vede pe mulți în lagăre de muncă. [illegible]

Replicile se lovesc ca niște săbii între tribună și banca ministerială. D. Manoilescu înfige sabia adânc în inima d-lui Nistor. Capul ministrului se apleacă din nou și definitiv pe piept.

Învingător, coboară oratorul, cu gândul îndreptat spre orizontul luminos ce l-a înfățișat azi pentru prima oară «elitei» maturului corp, care l-a înțeles.

I. ST.

Ședința

Ședința a fost deschisă la orele 4, sub președinția d-lui M. Hocenov, pe banca ministerială fiind d. I. Nistor ministrul muncii.

*

D. D. R. IOANIȚESCU, a anunțat o interpelare ministrului de interne în legătură cu regimul de restricție aplicat prin cenzură în special presei din provincie, unde prefecții de județe iau măsuri abuzive contra publicațiunilor.

In acest sens, d-sa a semnalat abuzurile săvârșite în dauna presei de prefectul județului Dolj.

D. MICLESCU, a cerut să i se dea răspunsul la comunicarea pe care a făcut-o primului ministru în legătură cu măsurile de ordine cari se impun față de actuala situație politică.

Munca pentru folos obștesc

S'a intervertit apoi ordinea de zi și s'a votat proectul de lege privitor la contractarea unui împrumut pentru construirea teatrului din T. Severin, după care s'a luat în discuțiune proectul de lege privitor la organizarea muncii pentru folosul obștesc.

Discursul d-lui prof. Mihail Manoilescu

D. prof. Mihail Manoilescu luând cuvântul a spus:

D-lor senatori, această lege are un capitol care stă în strânsă legătură cu ideia de ordine. Aș putea zice că este capitolul principal, care ascunde însuși scopul și intenția legii. De aceea, întreaga lege trebuie privită prin prisma politicii guvernului Tătărăscu, în raport cu ordinea internă. Spuneam în treacăt — și nu voi desvolta acum acest lucru, — cu prilejul observațiunilor pe cari le-am făcut la incidentul cu plenipotențiarii străini că în general țara nu s'a putut plânge de politica de ordine a guvernului Tătărăscu care prin mijloace destul de abile și cu mult tact a putut să asigure acestei țări o desvoltare liniștită de trei ani.

Cu atât mai stranie și curioasă apare această lege a d-lui ministru al muncii care nu cadrează cu politica de liniște și de ordine de până acuma, cu politica de abținere dela orice provocare din partea organelor Statului, care a caracterizat până acuma atitudinea guvernului.

Este de altfel, d-lor senatori o tragedie care o trăim adeseori, contrastul între intențiunile regale cari sunt pline de înțelepciune și de scânteie și realizările cari se fac pe baza acestor intențiuni, de către oamenii cari au mai puțină înțelepciune și mai puțină scânteie. In orice caz expunerea aceasta de motive este o expunere anodină, care prezintă parlamentului un scop simpatic, un scop de organizare a muncii de folos obștesc.

Pentru cine citește însă legea, dintr'odată apar două articole de o importanță extraordinară, articole despre care, — și acesta este un lucru foarte interesant și straniu — despre care expunerea de motive nu vorbește nimic.

Este art. 8, care pune principiul monopolului în favoarea Statului pentru organizarea muncii de interes obștesc.

«Organizarea muncii de folos obștesc nu poate fi făcută decât de Stat».

Iar art. 27 mi se pare devenit acum 26, este un articol de o excepțională gravitate și toată expunerea mea se va desfășura numai în jurul acestui articol.

Ce spune art. 26: «se interzice organizarea sau încercarea de organizare a concentrării de lucrători de ambe sexe și de orice vârstă pentru executare de lucrări sau tabere, sub orice formă ar fi ele, de către persoane particulare, asociațiuni sau grupări politice sau altfel de organizațiuni împotriva legii de față.

Și mai departe: «vor fi sancționate cu închisoare dela 1—3 luni, președintele sau conducătorul asociației sau grupării politice care a luat inițiativa sau care a consimțit ca în numele lui să se organizeze sau să se încerce organizarea taberilor sau muncii în comun».

Iar mai departe: «tinerii care vor fi găsiți în aceste tabere vor fi pedepsiți etc., etc., cu închisoare dela 5 la 15 zile și cu eliminarea pe 1 an din școli și universități.

In adevăr să examinăm aceste două principii: *monopolul de Stat* pentru organizarea muncii de folos obștesc și *sancțiunile penale* pentru garantarea acestui monopol.

Să le examinăm în lumina principiilor și în lumina faptelor.

Care sunt principiile, pe care le stabilește Constituția în ce privește munca?

Intâi, principiul libertății muncii, a libertății muncii, chiar când este vorba de munca remunerată, desfășurată într'un interes egoist.

Articolul 21 din Constituție vorbește nu numai de garantarea muncii, dar și de ocrotirea ei, pentrucă art. 21 sună astfel: «libertatea muncii va fi apărată».

Prin urmare Statul trebue să sară în ajutorul oricărui cetățean împiedecat dela muncă.

Și în fapt acest articol se aplică totuși câteodată. Dacă lucrătorii dintr'o fabrică declară grevă și o minoritate de lucrători nu voiește să-i urmeze, organele polițienești la noi, din fericire, — în Franța nu, căci acolo este un alt regim de un caracter foarte bizar, — la noi organele Statului sunt datoare să intervină pentru a apăra fie și pe un singur lucrător care între mii de greviști, ar voi să muncească.

Acesta este principiul constituțional.

Și dece muncă este vorba în această prevedere constituțională? Este vorba de munca obișnuită, de munca salariată, de folos individual, iar nici decum de o muncă nobilă dată benevol și gratuit în folos obștesc.

Și pe când Constituția prevede obligația de a ocroti munca salariată, legea dv. vine și împiedică munca nesalariată dăruită spre binele public.

O lege anticonstituțională

Este însă ceva și mai grav. La urma urmelor, din partea guvernului suntem deprinși cu multe; dar o decepțiune ne dă în această împrejurare, Consiliul Legislativ.

Cum este posibil ca acest Consiliu Legislativ, care este pus să atragă atențiunea asupra derogărilor dela spiritul constituției, nu a găsit un cuvânt ca să semnaleze Parlamentului că este vorba aci de încălcarea celui mai sfânt dintre principii: libertatea muncii, și că e vorba de descurajarea inițiativelor creatoare în domeniul muncii?

Munca și solidaritatea socială, iată cele două virtuți care sunt proslăvite pretutindeni, sunt proslăvite de religie, sunt proslăvite de literatură, le întruchipează în minunate forme de expresiune artele plastice, le cultivă mai ales educațiunea publică.

Munciți și ajutați-vă! Acestea sunt cele două învățături pe cari preoții din amvon, și învățătorii de pe catedre le spun în fiecare clipă credincioșilor sau școlarilor.

Dacă societatea actuală ar fi așa fel clădită încât munca nu ar fi necesară, dacă oamenii ar trăi într'un paradis în care osteneala să fie inutilă, munca ar trebui inventată, ca să întrețină permanent vigoarea, sănătatea și virtuțile unui popor.

Desigur că nimeni nu vă poate contrazice, d-le ministru când dv. puneți principiul reglementării muncii în comun. Dar reglementarea este un lucru, și chiar Constituția când dă toate drepturile, se grăbește să adauge «în cadrul legilor», ceeace înseamnă că fiecare drept trebuie reglementat, însă *negarea* unui drept este alt lucru.

Or, Dv. negați acest drept, pentru o categorie liberă de cetățeni. Dvs. interziceți, sub sancțiuni de închisoare, organizarea muncii în comun, din inițiativă privată. Aceasta este revoluția, spărtura extraordinară pe care o faceți în toată armătura juridică a statului românesc.

LEGEA IN LUMINA FAPTELOR

După ce am examinat aceste articole de lege, cari discută munca obștească la lumina legilor și a Constituției, să-mi dați voe în scurte cuvinte, să o examinez la lumina faptelor.

Ce urmărește legea prin aceste articole?

Urmărește să împiedece mișcarea de inițiativă privată, care s'a luat de către anumite curente cu caracter politic și în special de mișcarea legionară.

Această mișcare a început — și este un punct de istorie care merită să fie subliniat — a început foarte demult, înainte de a exista taberile de muncă libere sau obligatorii în Germania, să arunce ideia aceasta a înfrățirii intelectualilor cu muncitorii și cu țăranii, în munca aspră manuală, în taberile de muncă.

Este o ideie, care nu a pornit dela socialiștii noștri, dela acei socialiști, pe care toți miniștrii de muncă ai noștri îi țin cu atâta grije în consiliile de administrație ale Casei Asigurărilor Sociale, ci a pornit dela

Ei bine d-lor colegi, ce spune expunerea? Expunerea vorbește foarte frumos de virtuțile sociale ale taberii de muncă, vorbește în chip inspirat. Numai că uită să spună că tocmai ideea aceasta este o idee românească, că trebuie să fim mândri de dânsa, că alții din Occident ne-a copiat și chiar Național-Socialiștii prin taberile lor de muncă, venite posterior inițiativei taberilor din România. Noi în loc să proclamăm acest merit național, îl condamnăm și... etatizăm.

Eu am vizitat taberele de muncă din Germania. Ceeace am văzut acolo este admirabil; și dori[illegible] vie, ca patriot, este să aju[illegible] noi la asemenea tensiune ideală.

D. prof. N. IORGA: **Afară de taberele acestea în care până la copii, toată lumea muncește, nu există și alte tabere în care intră și membrii opoziției!? Ca să știm și noi la ce ne așteptăm...**

D. prof. MIHAIL MANOILESCU: **Există tabere însă numai pentru anumiți membrii ai opoziției.**

D. prof. NICOLAE IORGA: **Care este mijlocul să mă înscriu și eu la acei, care nu intră! (Ilaritate).**

D. prof. MIHAIL MANOILESCU. **Numai pentru dv. vă voi spune la vreme secretul.**

Cât privește pe ceilalți, vor fi conduși la vreme cu multă voluptate în aceste tabere!.

D. D. R. IOANIȚESCU: **D-ta ai fost mai mult ca într'o tabără; la Jilava.**

D. prof. MIHAIL MANOILESCU: **e un spirit extraordinar de virtuți sociale. Am văzut acolo stând alături tineri doctori de ucenici lăcătuși, lucrând într'un spirit de camaraderie, care te face să vezi în ochii lui cum crește acele o lume nouă.**

Nu vreau să fac un merit Germaniei. Acest spirit a crescut și în alte părți, și la noi. Până și fetele sunt întrebuințate în taberele acestea.

D. prof. NICOLAE IORGA: **Optez pentru aceste tabere! (Ilaritate).**

Organizarea taberelor de muncă și mișcarea legionară

Eu propun ca oricine [illegible] — și nu oricine poate—să dea organizarea taberelor de muncă, fiindcă pentru a organiza taberile de muncă în adevăratul lor spirit, se cer puteri sufletești nebănuite — oricine are puterea sufletească să atragă tineretul, să-l facă să cunoască lecția aspră a muncii și suferința care este legată de dânsa, — și aceasta fără nici o răsplată, — acela să facă taberi de muncă.

Iată ce spun eu. Este principiul liberal în toată fumusețea lui, domnule ministru.

Nu cer revoluție, cer să rămâneți în cadrul acelei ideologii pe care atâți o poetizează pentrucă a înfrumusețat în multe [illegible] veacului al XIX-lea.

Inițiativa strict privată rămâne și după modificarea art. 8 de care vorbiți dv. interzisă. Aliniatul nou ce spune? «Pot fi autorizate să organizeze munci de interes obștesc instituțiile de drept public, fundațiile sau asociațiile care funcționează pe bază de lege, a căror activitate este dovedită a fi de folos obștesc».

Sub această formă este insuficient articolul. Poatecă intențiunile dv. au fost mai largi decât rezultă din lege. In orișice caz, ceeace aș vrea să spun este acest lucru: nu avem atmosfera pentru ca Statul să poată strânge în jurul lui tineretul, așa cum îl strânge în Germania. Statul se arată, dușman al tineretului, și cum am spus, deatâtea ori, astăzi este o prăpastie care se crează între Stat și tineret și care este pericolul cel mai mare al clipei de față. Este prea devreme, d-le ministru pentru a ajunge la această generalizare prin Stat.

Și atunci, domnilor senatori, să ne înțelegem. Tabăra de muncă este o manifestare de spiritualitate. Numai cine o înțelege așa, înțelege ce este o tabără de muncă. Tabăra de muncă nu este nici o instituție economică, nici o instituție militară, și nici una administrativă. Este o instituție spirituală, un fenomen al veacului, un semn al cerului, dat vremurilor noastre, fiindcă ea este o credință. Luând forma, domnule ministru, nu ați luat absolut nimic. Cădeți în eternul nostru păcat, în veșnica imitație a formelor, care a fost inferioritatea noastră sufletească dealungul veacului trecut. Ați văzut mișcarea Legionarilor, taberile lor de muncă, ați văzut că taberile legionare au un anumit succes, nu politic, fiindcă cuvântul nu se potrivește, dar un succes în domeniul spiritual. Și ați spus: să imităm, vom avea și noi rezultatele. Ei bine, veți avea poate rezultate materiale, dar nu veți capta esența însăși a acestei idei. Vedeți, este o lege care stabilește că apele minerale, cari sunt duse departe de izvorul lor, își pierd întreaga putere. Apele rare ale sufletului sunt tot așa: ele își pierd toată puterea, dacă sunt duse departe de izvorul de idealism care le-a dat naștere. Nu puteți pune idealismul în butelii, nu-l puteți pecetlui cu ștampila statului, nu-l puteți eticheta și nici distribui la domiciliu.

Și nici măcar nu vorbiți aci de munca gratuită; chiar și munca plătită o interziceți. Prin urmare *à la lettre* dacă este să luăm legea dv., dv. interziceți orișice muncă pe pământul țării.

Vedeți, domnule ministru, este o adâncă filozofie. Când legiuitorul, statul însăși, urmărește un scop care nu este recomandabil, există o dreptate imanentă care-l împiedică să poată legifera. Oricât — iertați-mi vulgaritatea expresiei — ați suci-o și ați învârti-o dv., nu veți putea face să intre într'un cadru de cod penal și de sancțiuni, munca. Se refuză morala însăși, pe care o constitue munca, de a se lăsa molestată și sancționată, așa cum voiți dv.

Păcatul nu se poate legifera, și este un mare păcat să legiferezi împotriva muncii desinteresate.

V'am arătat prin urmare că legea aceasta este anticonstituțională, că este împotriva tuturora concepțiilor de viață ale societății omenești legea aceasta este inoperantă. Nu putem împiedica o anume stare de spirit împotriva căreia dirijați această lege. Nu puteți înăbuși credința cu baionetele, necum cu paragrafe de legi.

Ce rămâne de făcut? Dv. urmăriți munca în comun, fiindcă poate fi subversivă. V-am arătat că nu puteți reuși. Există atâtea mijloace de a menține o credință. Acei cari vor fi împiedicați de a munci în comun, se vor întruni spre a învăța, spre a studia în comun. Veți veni cu o lege împotriva studiului în comun. Să presupun că îi veți împiedica. Atunci, se vor întruni pașnic, ca să se roage în comun. Veți veni cu o lege să-i împiedicați pe români să se roage în comun. Și, dacă veți putea, prin imposibil, face aceasta, atunci ei se vor hotărî la un mijloc teribil — care reușește și pedepsește întotdeauna — se vor hotărî să moară în comun. (Exclamări, protestări). Și, atunci, veți veni cu o lege prin care să-i împiedicați să moară în comun!

Acestea sunt consecințele la care veți ajunge prin această lege.

Ce va zice poporul nostru, în simplicitatea lui? Va veni într'o bună dimineață într'un sat frumos din Bucovina o echipă de studenți care se va înfrăți dela început cu flăcăii din sat și vor porni să facă o muncă de interes obștesc. Vor veni tineri disciplinați, pașnici, curați în suflet ca apa izvorului. Nu vor face dezordini — și aceasta este durerea dv., căci vă va fi imposibil să-i prindeți în paragrafele dv. Și, atunci, țărănimea va alerga toată să-i ajute. Ce fac copiii aceștia? Vin, după frumoase datini, pe care dv., d-le ministru, le-ați citit în hrisoave, ca profesor de istorie, să înalțe o biserică în țara lui Ștefan cel Mare. Vor fi primiți cu drag de țărănime, vor fi ajutați de ei din punctul sără rdgove rdgov ei din puținul sărăciei lor. Și pe când vor porni într'o frumoasă dimineață la această faptă creștinească și românească, va apare jandarmul și va spune: «Nu se poate. Este tabără de muncă și trebuie desființată».

Se vor întreba țăranii: Dar cine a făcut această lege fără de lege, ca să ne alunge copiii noștri în clipa în care vor să facă ceva pentru noi?

Și li se va răspunde: profesorul Nistor, este legea Nistor, care alături de legea Mârzescu, vine să se alinieze pentru a caracteriza mentalitatea României vechi.

Țăranii nu vor pricepe acest lucru, și poate că și pe dv. vă va durea inima, d-le profesor Nistor, atunci când numele dv. se va lega pentru totdeauna de o asemenea lege.

D. prof. NISTOR: Legea tocmai aceasta face, să adune copiii aceștia dela 18—21 de ani, ca să lucreze pentru folosul obștesc.

D. prof. MANOILESCU: Dvs. nu ați știut să organizați statul și să rezolvați diferitele probleme cari s'au pus, probleme cari s'au pus, problema monetară, problema comerțului, în special cel exterior, dar cercurile economice sunt recunoscătoare că le-ați dat liniștea. Vreți să stricați singurul merit care se poate câștiga la sfârșit de guvernare prin această lege.

Această lege este mai mult decât o crimă, este, — ca să nu traduc întocmai vorbele lui Tallayrand —, o greșeală, o greșeală.

EXPERIENȚA DIN 1927

Dece oare nu învățați nimic din experiența dv. proprie. Avem o anumită experiență comună. La 1924 s'a venit cu legea Mârzescu.

La 1927 sa ridicat altă chestiune despre care voi vorbi foarte pe scurt și cu discrețiune, chestiunea așa zisă atunci, chestiunea închisă. Și atunci fiindcă această chestiune era ridicată cu o mare vâlvătae în spiritul și în sufletul tuturor românilor s'a crezut necesar să se vină cu o complectare a legii Mârzescu ca să se închidă mai bine chestiunea așa zisă «închisă», cu o lege care a luat numele după acel împotriva căruia era dirijată, cu legea Manoilescu.

S'a venit cu o lege în 1927, o lege care aceasta era în potriva istoriei și în potriva simțului națiunii, o lege specială care spunea că ori cine prin uneltiri ciclene, etc. etc. se va ridica împotriva alcătuirii Înaltei Regențe, a ordinei Regale de succesiune la Tron, se va pedepsi etc.

Această lege a fost susținută la Cameră de d. raportor Vespasian Pella cu foarte mult talent, la Senat de d. Mihail Mora, colegul nostru cu un mare avânt liric. Și ce spunea d. Pela în raportul său: «rarii agitatori, agitatori pentru aceiaș chestiune, s'au recrutat fie dintre străinii de neam, — eu nu i-am văzut niciodată, — fie dintre elementele rătăcite cari etc .etc. etc.

Nu sunt decât 10 ani de atunci d-lor senatori. La 14 Noembrie 1927 s'a promulgat această lege polițistă care se lupta cu inevitabilul, cu istoria și cu destinul. La 15 Noembrie se da un răspuns de către consiliu de războiu printr'un gest care făcea să se cutremure toată țara.

Ce a urmat de atunci d-lor senatori, se știe. Ce a urmat a fost spre binele și norocul neamului acesta. S'a dovedit odată mai mult că acest popor se poate sprijini, nu pe înțelepciunea conducătorilor lui politici ci pe pavăza cea mare pe care i-o ține Dumnezeu în cer!

Dar trebue să constat că nu ați învățat prea mult, pentrucă veniți cu o lege prin care se ia inițiativa muncii deinteresate. Vreți să opriți țara tânără și verde, în Banul ei? Vreți să așezați bețe de chibrituri în fața unui tanc?

Dacă sunteți liberal, domnule ministru, aplicați principiul liberal. Lăsați liberă năzuința oamenilor, lăsați liber tot ceeace făuresc ei în cadrul legilor și al dreptății, lăsați libere forțele de construcție.

Nu vă luptați cu inevitabilul și aveți înțelepciunea de a vă da la o parte, pentru a lăsa să treacă pe drumul lui sigur, destinul (Apl.).

Observațiunile d-lui prof. Iorga

Intr'un punct, are toată dreptatea d. Manoilescu. Nu veți aplica niciodată și mai ales cu folosul pe care-l așteptați, acest proiect de lege, după ce va fi votate de Corpurile Legiuitoare.

Dar, ar mai avea dreptate domnia-sa, dacă ar fi considerat chestiunea în întregimea ei, ar mai avea dreptate într'o privință, atunci când ar fi spus foarte neted —cum am spus eu de atâtea ori — că statul este una, și societatea este alta. Că Statul are nevoe de ajutorul societății, că sunt lucruri pe cari statul nu le poate face și că în zadar încearcă să le facă. Niciun stat, reprezentat de orice oameni ar fi, nu le poate face.

Acestea sunt lucruri cari vin din sinceritatea, din avântul unei societăți. Dacă societatea românească vrea să lucreze cu folos pentru noi toți, nu numai pentru unii, și în marginea legior, este într'adevăr un păcat ca această societate românească să fie împedecată.

Dar vedeți dv., eu revin la definițiunea aceia că una este societatea și una este Statul, și are mare dreptate d. Manoilescu când vorbește de puterea vitală a societății și care nu trebue, ferească Dumnezeu, împiedicată; dar trebue condusă, și trebue condusă de elemente cu experiență, care nu se găsesc totdeauna sub o anumită vârstă, ci se pot găsi cu mai mare foos peste o anumită vârstă.

Dv. voiți, prin alcătuiri materiale, să creeați un suflet. Nu puteți. Nu numai să-l creeați, dar nu puteți nici măcar să-l îndreptați pe acela pe care nu l-ați creeat dv. de la războiu încoace, care războiu a fost o mare explozie de idealism sincer și desăvârșit.

Ingăduiți-mi la sfârșit să vă înfățișez două exemple, ca să vedeți care era rolul dv. La țară la mine, — ierte-mă d. Manoilescu, care a vorbit și dumnealui acolo; dar dumnealui a vorbit de o achitare a domniei sale, de care are tot dreptul să fie mândru și al care am colaborat și eu, esențial chiar — dați-mi voe, nu este exact la fel rolul pe care-l am eu, fiindcă acolo este o tovărășie liberă. In timpul când, în vacanță, învățământul încetează și când băeții din școală nu știu ce ar mai face, ca să uite ceeace au învățat, nu știu ce ar mai face pentru ca să-și chinuie părinții și pentru a strica atmosfera societății, s'a înteineiat acolo, la Vălenii de Munte, o școală liberă. Cine nu a fost acolo, cine nu a vorbit acolo! Iată, vedeți, și aceasta este o școală de muncă și aceasta este o asociație de muncă entuziastă, voluntară, cu un oarecare folos, în care însă aproape 30 de ani, sau sunt peste 30 ani n'a fost călcată niciodată ordinea publică, niciodată n'a eșit de acolo un strigăt de ură, niciodată n'au pornit de acolo amenințări, niciodată nu s'a încercat să se servească acolo interese de partid.

Cu legea aceasta nu ajungeți la scop. Vreți ca statul să intervină la oamenii cari vor să facă o fântână? Dar să știe să facă o fântână. Eu nu știu. Ori să facă un pod? Să știe să facă un pod. Eu nu știu. Vor să facă o biserică? Să știe să o facă. E unu știu. Vedeți, sunt lucruri cari trebuesc să fie știute.

Vă dau, d-le minstru, un exemplu din Bucovina, de care ne aducem aminte amândoi. Eu vreau să trezesc amintirea dv. Nu erau drumuri. Dacă asociația, pe care o cunoaște d. Manoilescu, pe care eu o cunosc, vrea să facă drumuri fără plată, rămâne să pună câțiva ingineri în fruntea ei...

D. M. MANOILESCU: Chiar are.

D. prof. N. IORGA: Foarte bine. Și rămâne să mai ceară piatră de la guvern sau, dacă o pot fabrica din nisip, cu atât mai bine. (Ilaritate) și să înceapă a pava România, dar cu pază, ca nu cumva piatra fabricată să nu fie pentru capetele noastre, ci pentru drumurile pe care merg picioarele noastre.

*

Ședința a fost ridicată la orele 7.30. Luni la orele 4, ședință.

O lecție politică pe zi

Sub acest titlu deschidem în acest colț al ziarului nostru o rubrică permanentă, în care vom vorbi cititorilor noștri despre noțiuni elementare din viața de Stat și din viața internațională, care sunt indispensabile pentru a înțelege și a judeca evenimentele contimporane.

O asemenea rubrică nu ar fi fos necesară, dacă în țara noastră presa ar fi făcut la vreme o operă cinstită de informare și educație a opiniei publice în spiritul adevărului și a intereselor românești. Dar mai ales dela războiu încoace presa înstrăinată n'a făcut decât să falsifice zi de zi toate noțiunile politice pe care cititorul își clădește impresiile și convingerile lui. O desinfectare a spiritului, o redresare a logicei și o precizare a materialului de idei, este astfel absolut necesară la acest punct de plecare pe care îl reprezintă în publicistica românească ziarul «Buna Vestire».

Iată de ce vom face în această rubrică, în fiecare zi, definirea și conturarea a câte uneia din noțiunile curente atât de des utilizate și atât de rău înțelese, din limbajul curent al gazetăriei.

Vom vorbi dar în ordinea pur politică despre liberalism, democrație, constituționalism, comunism, corporatism, regim totalitar, partid unic și așa mai departe.

Vom vorbi în ordinea economică despre convenții de comerț, contingentare, clearing, compensații, tarife preferențiale, sindicalism, carteluri etc.

Vom vorbi în ordinea socială despre contractele colective de muncă, asigurări sociale, convenții internaționale asupra regimului muncii, arbitraj obligator, magistratura muncii, Carta del Lavoro, serviciul obligator al muncii din Germania, etc.

Vom vorbi în ordinea politicei externe de Societatea Națiunilor, Covenantul (Pactul Societății Națiunilor), securitatea colectivă, pactele regionale, tratatele de neagresiune, tratatele de asistență mutuală, procedura de arbitraj și conciliere, pactul celor patru, Mica Înțelegere, Înțelegerea Balcanică, tratatul franco-român, tratatul franco-sovietic, Locarno, tratatele minorităților, etc etc.

Toate aceste noțiuni vor fi date de noi în chip clar și pedagogic pe bază de izvoare autentice, fără a polemiza cu nimeni, cu simplul scop de a lămuri în mod corect opinia publică românească și de a învăța pe oameni să nu se mai folosească în vorbă și în scris de idei și noțiuni, pe care ei înșiși nu le au deplin clarificate în minte.

PROFESOR

57414

SPORT

SPORTUL NATIONAL

Neamul nostru nu are încă o tradiție sportivă. Cu alte cuvinte sportul nu a intrat încă în conștiința publică, unde să-și definească un loc hotărât, loc dictatoriu, care să justifice prea multe pretenții și veleități.

Nu este nevoe să arătăm pentruce în trecutul mai îndepărtat, când alte neamuri înțeleseseră rostul sporturilor, românii nici nu bănuiau existența acestei laturi de viață socială. Storțările aceste calare pentru a înrădăcina pe locurile acestea o permanență românească ne obligă astăzi și ne va obliga încă multă vreme să umplem anumite goluri pe care, în vălmășagul luptei, era firesc să le uităm.

Dar nu ne ocupăm aici de vremuri prea îndepărtate. Ultimii treizeci de ani cuprind în toată desvoltarea ei, întreaga mișcare sportivă din țara românească. Credem că toți vor fi de acord în a recunoaște că aceste trei decade ar fi fost suficiente pentru înjghebarea unei vieți sportive mai puțin superficiale decât aceea pe care o avem.

Și aici deschidem o paranteză mai cuprinzătoare.

Vor fi unii cari nu vor recunoaște că mișcarea noastră sportivă este numai de suprafață; cari, în numărul echipelor și al spectatorilor vor vedea un indiciu al profundei pătrunderi în public a mișcării sportive.

Nu ne este greu să arătăm eroarea acestora.

Intr'adevăr, am avut și avem echipe bune de football, hockey (de rugby nu vorbim, fiindcă el face excepție la cele ce vom spune mai jos), natație, atletism, ping-pong, etc. Dar din cine sunt și, mai ales, din cine au fost formate aceste echipe?

Nu sunt nici trei ani de când echipa națională de football nu cuprindea nici un român!

Actuala echipă de hockey pe ghiață nu cuprinde decât vreo cinci români dintr'un lot de 15 jucători.

Aproape toți campionii dela natație sunt unguri sau evrei.

Atletismul încă nu s'a putut scăpa de serviciile unora dintre atleții maghiari trans-carpatini.

Echipa națională de ping-pong a fost formată dintr'un ungur prost, un ungur trădător și doi jidani obraznici.

Și cam aceeaș este situația mai în toate sporturile.

Căror fapte se datorește această situație? Și aici închidem pentru moment paranteza, pentru a o redeschide când vom vorbi de public.

Noi credem că sunt două cauze principale și anume:

1. Lipsa noastră de pregătire față de minoritarii mai obișnuiți cu sporturile și

2. Lipsa unor conducători sportivi mânați în primul rând de sentimentul național și de convingerea superiorității rasei noastre.

Dacă, într'adevăr, eram oarecum inapoiați în ceeace privește sporturile acestea nu era un motiv ca neputincioșii cocoțați în fruntea bucatelor să se mulțumească doar cu constatarea răului, ci erau obligați să aducă măsuri grabnice în virtutea cărora elementele naționale să ajungă și să întreacă pe cele alogene.

Forurile oficiale n'au făcut absolut nimic în această direcție. Totul a fost lăsat în seama inițiativei particulare. Ba, putem spune, oficialitățile au sabotat de multe ori inițiativele particulare, încurajând pe minoritari. (Este cazul în football, unde, dintre doi jucători egali în valoare, a fost preferat totdeauna minoritarul).

Inițiativa particulară pentru propășirea elementului românesc în sport — zicem sport, dar ne gândim mai ales la football — s'a manifestat în trei feluri, după concepția conducătorilor respectivi, și anume prin:

1. Adunarea de jucători români din ținuturi în care neamul nostru este mai înaintat în sport.

Un exemplu tipic îl oferă *Universitatea* din Cluj, care, la un moment dat, întrebuința numai timișoreni.

2. Intrebuințarea numai a jucătorilor creați în pepiniera clubului. Este cazul *Victoriei* din Cluj și al *Unirii-Tricolor* din București. Metoda, deși extrem de simpatică, ne pare puțin cam periculoasă pentru situația echipei în clasament.

3. Folosirea unei metode mixte prin formarea unei echipe puternice de campionat din jucători aduși din alte părți, paralel cu pregătirea viitoarei echipe dintre pitici și juniorii clubului.

Este metoda întrebuințată de *Venus* și care ni se pare cea mai bună.

De altfel această metodă trebuia folosită în mare și în toate sporturile de forurile sportive conducătoare.

Din nenorocire, repetăm, nu s'a făcut nimic.

Conducătorii sportivi au fost mânați de ideia nenorocit de idioată că sportul nu cunoaște naționalitate, că sportul trebue să ajute la stingerea dușmăniilor, și nu la propășirea fizică și sufletească a neamului. Cașicum un match între *Coljea* și *Macabi* l-ar face pe legionari mai puțin antisemiți, iar pe jidani mai puțin jidani.

Dar, însfârșit, așa prizărită și oarecum empirică, inițiativa particulară a reușit să realizeze ceva. In primul rând a dat la iveală câțiva jucători de valoare ridicată; apoi a determinat un curent în public foarte favorabil mișcării sportive.

Iată, de pildă scriitorul acestor rânduri are o satisfacție nețărmurită când vede sbătându-se în tribună pe onoratul său tată, care, mai acum vreo cincisprezece ani l-ar fi trimes la plimbare cu tot alaiul de rigoare, dacă ar fi îndrăznit să-i ceară bani pentru o pereche de ghete de football.

Și acesta nu este un caz izolat. Intr'adevăr, vine lume multă la football și chiar la alte sporturi. Dece? Ei bine, conștient sau inconștient, vine lumea pentru a urmări reușita inițiativei particulare, de care am vorbit mai sus.

Românii își urmăresc copiii în lupta cu hidra minoritară și iredentistă. Rămâne memorabil matchul de astă-toamnă, susținut de flăcăii verzi dela ...toria contra iredentiștilor aciuiați la ... F. R. Ce public admirabil a fost atunci!

Inceputul este bun. Dar nu trebue să uităm că este numai un început.

Sportul trebue să devină a instituție națională, care să constitue una dintre principalele preocupări ale statului organizat.

Sport național; cu români, pentru români. Fiindcă n'au ce căuta în această școală de virtuți trupești și sufletești, Macabeii sau flăcăii cu mustață unsă cu slană.

VIRGIL POPESCU

Carnet

Prin Inalta autorizație a Suveranului, Institutul Superior de Educație Fizică se va numi în viitor Academia de Educație Fizică Regele Carol II, iar stadionul din Dealul Spirei va purta numele de: «Stadionul Principele Carol».

*

— CLUBUL VENUS a făcut un demers pe lângă d. *Collas*, ministrul Greciei la București, pentru ca d-sa să intervină la federația elenă de football pentru deslegarea lui Bela.

— LA SINAIA se desfășoară campionatele locale de ski.

— PE ARENA VENUS s'au făcut canalizări speciale pentru uscarea terenului. Deasemenea sa aruncă un nou strat de zgură.

— *IN GARNITURA de primăvară a F. C. Rapidului va putea fi admirată* «vedeta blondă», «minunea dela Oradea», faimosul impostor sportiv Baratki.

— IN ULTIMA sa ședință Comisia campionatului național a decis amânarea începerii returului diviziei naționale B dela 7 Martie cum fusese fixat dela început pentru data de 7 Aprilie.

Campionatul va lua sfârșit în ziua de 27 Iunie data când se va disputa matchul internațional România-Suedia.

— *FEDERAȚIA română de football a trimis o telegramă federației poloneze, prin care aduce la cunoștință că acceptă data de 4 Iulie, pentru partida România — Polonia, care urmează să aibă loc la Varșovia.*

*

Ligile regionale ale federației de atletism, vor fi conduse de comitete în frunte cu d-nii: Zeno Velcescu, Liga Banatului; col. M. Iliescu, Liga Bihor; Modest Nichifor, Liga Bucovinei; col. Tudose, Liga Dunărea de jos; I. Petrescu, Liga Muntenia; prof. Iuliu Moldovanu, Liga Țara Bârsei și prof. Ion Hațiegan, Liga Someș.

In zilele de 26 și 27 Iunie, federația cehă va organiza la Praga matchul anual dintre echipele atleților selecționați din capitalele țărilor din Mica Ințelegere, București, Belgrad și Praga.

In ultima sa ședință, federația noastră de atletism a fixat modalitățile de participare la aceste concursuri a echipei Bucureștilor.

*

Clubul sportiv «Unirea Tricolor» anunță că adunarea generală va avea loc în ziua de Joi 25 Februarie a. c. ora 9 seara la sediul clubului din B-dul Ferdinand Nr. 37.

Deoarece adunarea generală nu s'a mai ținut de trei ani, clubul «Unirea Tricolor» convoacă la această adunare pe toți actualii membri precum și pe toate acele persoane cari au avut vreodată o calitate în asociație.

Azi la ora 15 pe arena Venus

Venus--Ripensia prima partidă „tare" a anului

După amiază, pe arena din Splaiul Independenței, publicul bucureștean are ocazia să asiste la un match puternic de football furnizat de formațiile de campionat ale cluburilor **Venus și Ripensia.**

In vederea returului, campionii de toamnă și-au început mai bine ca o lună antrenamentele de sală și pe teren. O manifestare publică înainte de a începe marea luptă a campionatului, care va trebui să-i ducă la titlul definitiv, apărea ca o necesitate. Toate partidele de antrenament jucate până acum, din cauza condițiilor nefavorabile ale terenului n'au putut arăta forma jucătorilor, pentru a se putea face o idee asupra posibilităților jucătorilor. Azi Venus întâlnește echipa din Timișoara, în compania căreia e sigur că ne va arăta unul din magistralele jocuri cu care ne-a obișnuit.

Pentruca terenul să nu mai fie o piedică în desfășurarea partidei, conducerea clubului Venus a luat măsuri încă dela începutul săptămânii ca terenul să fie așternut cu un nou strat de zgură.

Pe teren, Venus va alinia formația următoare: Burdan; Sfera, Albu, Bărbulescu, Colea, Gorgorin; Gruin, Dan Gavrilescu, Humi, Petea, Enc.

Ripensia va juca în formația obișnuită, cu Lazăr half și Chiroiu în centrul liniei de atac.

Concursurile regionale de patinaj artistic

Campionatele de patinaj artistic ale regiunei București se vor ține în ziua de Duminică 28 Februarie 1937 cu începere dela orele 8 dimineața la patinoarul Oteteleșanu, după cum urmează:

DOMNI figuri impuse: fig. 13, 16, 25 ab., 32 ab., 35 ab., 38 ab.

Figuri libere: 3 minute

Total puncte figuri impuse 180; total puncte figuri libere 120; coeficent 10, maximum de puncte 300.

DOAMNE figuri impuse: fig. 3, 6 ab., 8 ab., 11, 24 ab., 25 ab.

Figuri libere 3 minute

Total puncte figuri impuse 108; total puncte figuri libere 72; coeficent 6; maximum de puncte 180.

JUNIORI (categoria A. până la 20 ani) fig. 1, 3, 5 ab., 8 și 12; (categoria B. până la 15 ani) fig. 1, 3, 7 și 10; (categoria C. până la 10 ani) fig. 1, 2 și 3.

*

Duminică 28 Februarie orele 21 seara av avea loc, pe patinoarul Oteteleșanu un festival cu demonstrațiuni de patinaj artistic dat de Comitetul regional București al F. S. P. R. cu concursul Cercului de patinaj București și al Asociației sportive Metropola.

Atletism

România nu mai organizează jocurile Balcanice?

In ședința de aseară a comitetului F. R. A. figura pe ordinea de zi și chestiunea organizării Balcaniadei de atletism, care urmează să se desfășoare în vara aceasta în regia acestei federații la București.

Această organizare necesită cheltueli de mai bine de un milion de lei, bani pe care săraca noastră organizație de atletism nu-i poate avea. Pentru procurarea acestor fonduri s'a făcut apel la O. E. T. R. U. F. S. R. și pare-se și la guvern pentru ajutorare. Rezultatele acestor intervenții nefiind cunoscute s'a decis ca o hotărâre în această privință să se ia în ședința care se va ține Marți 23 Februarie. Atunci se va hotărî dacă România va organiza aceste jocuri sau nu.

In caz că nu, jocurile balcanice, din 1937, care trebuiau să aibă loc la București, vor fi organizate la Belgrad de Jugoslavia.

Campionatele de ski ale armatei

La Poiana-Brașov se desfășoară azi ultimele probe de ski ale campionatelor Armatei.

Au loc următoarele întreceri între echipele selecționate ale diverselor grupări de armată:

Concurs de patrule categoria II-a.

Cursa de coborâre specială. Seara la ora 18, va avea loc solemnitatea distribuirii premiilor la Cercul Militar Brașov.

Incorporarea contingentului 1937

Ministerul apărării naționale a întocmit un proect de lege, cu articol unic, pentru chemarea sub arme a contingentului 1937.

Tinerii cari formează acest contingent vor fi încorporați pe ziua de 1 Aprilie 1937.

Abilitățile „Luptei"

«Curentele de dreapta, activează nestânjenite» *exclamă un țigan de la LUPTA. (Intocmai ca înțeleptul clasic din bae).*

Desigur că sub regimul liberal, parlamentar și democratic, aceasta e o mare lacună. HONIGMANII de pildă, simt că nu vor putea devora în liniște milioanele Sovietelor, decât după ce toți naționaliștii vor fi trași pe roată. Iar dacă acest nobil deziderat umanitarist nu poate fi integralmente tradus în faptă, știm noi că nu e vina unchiului Albert...

Campionatele de bob dela Sinaia

SINAIA 20. — Azi au continuat, în localitate, pe o pârtie foarte bună concursurile organizate de federația de bob și săniuțe, pentru campionatele naționale.

Campionatul de bob de 2 persoane, compus din două coborâri. Coborârea I-a:

1. Cpt. Petrovici (Garda Reg.) 1'47"7/10
2. ... Pavlovski (Aviația) 1'47"8/10
3. ... (I. A. R.) 1'50"

... coborâre se va disputa mâine dimineața.

... bob de 4 persoane, se ... probe de câte 2 coborâri ... disputată azi a dat rezultate:

1. Ing. Frim (I. A. R.) 3'25" 1/10
2. Lt. Dănăricu (Grăniceri) 3'25" 6/10
3. Lt. Pavlovski 3'32" 1/10

Proba doua se va disputa mâine, Duminecă, cu care Săptămâna Sporturilor va lua sfârșit. In după amiaza aceleiași zile se vor distribui premiile în prezența d-lui Sergi u Dimitriu, președintele O. N. T.-ului.

Modificarea legii Curții de Casație

Eri după amiază s'a întrunit la Cameră comisiunile judiciare ale Senatului și Adunării deputaților, luându-se în discuție proectul pentru modificarea legii Curții de Casație. Sa re...

Noul director al Operii Române

D. Nona Otesiu a fost numit director artistic al Operii Române în locul d-lui Ionel Perlea demisionat.

Reîntoarcerea din Paradisul asasinilor

Imagini sugestive în legătură cu repatrierea comuniștilor francezi cari au luptat pe frontul spaniol

Se știe că cei mai îmbrobodiți, cei mai amețiți cu opiumul iluziilor marxiste, dintre toți partizanii stângii europene au fost francezii. Dintre toate sărmanele victime ale jidanilor, vrednice mai presus de toate de milă, comuniștii parizieni erau cei mai înfierbântați. In imaginația lor turbure, în chibzuiala lor simplistă, regimul comunist apărea ca o nouă reeditare a biblicului Eden, un paradis mai încântător decât acela făgăduit de Mohamed închinătorilor săi cu roabă și cu cialma.

Ei s'au repezit la Madrid ca să apere acest paradis cu ghiarele, cu dinții, cu mitraliera și la nevoie chiar cu briceagul (a l'italienne!).

Când colo, în loc să intre în rai, au căzut de-a dreptul în vânzoleala cea mai turbată a iadului. In loc de munți de pilaf. In loc de grădini cu delicii, au trebuit să se mulțumească cu niște găuri mocirloase săpate în piatră, unde erau în permanență bătuți cu obuzele din față de către «fasciști» și cu mitralierele dela spate, de către tavarișii ruși.

Astăzi, supraviețuitorii oribilei experiențe, se reîntorc plouați la Paris, splendidul oraș al luminilor apusului. Dar cum? In nici un caz nu tot atât de entuziaști precum au plecat. Și vă mărturisesc cu sinceritate, că nici odată n'am încercat o plăcere mai mare decât aceea pricinuită de narațiunea acestor puțin glorioase reîntoarceri din iad. Iar cum bucuriile adevărate sunt acele pe cari le simți împărtășite de cât mai multă lume, nu ne putem împotrivi seducțiunii de-a împărtăși și cetitorilor noștri incomparabilele notițe, prinse sur le vif de către d. PIERRE GAXOTTE, genialul director al lui «JE SUIS PARTOUT»:

Eroii distractivei țiganiade galice

«Voluntarii comuniști se reîntorc din Spania în grupuri de câte cinci, cece și chiar de câte douăzeci și dau cu o largheță puținel cam comică, lungi interview-uri ziarelor burgheze.

«Sărmanii! Ce deziluzie pe dânșii! Li se făgăduise că vor fi bine primiți, desmierdați, aclamați, cocoliți. **Li se făgăduise leafă mare, permisiuni frecvente, cinematograf Duminica. Prăjituri la fiecare masă și fasciști papă-lapte cari să fie înfulecați de vii, după fiecare pahar de vin, în loc de desert.**

«**Condițiunea era ca fasciștii să fie aduși legați, dezarmați, turtiți. Asupra lor, ciracii parizieni ai lui Trotzki n'aveau decât să întindă pistolul sau baioneta, între cafea și țigaret, ca la o împărțeală cu adevărat comunistă: «Ție tov-ule Popa, mie generalul! Să ne fie de bine!».**

«**Pentru aceasta și cu aceste nobile intențiuni umanitariste au plecat comuniștii francezi — mai mult sau mai puțin — în Spania legendară. Au plecat veseli, ca pentru o promenadă pe PLACE DE LA REPUBLIQUE, Duminică 1 Fe...** unde se strigă «la Bourse ... curătoarea», sub galanta ... a poliției.

«Sau ca la o ... manifestație de masse, unde poliția, la ... să aresteze pe agresorii ... pune la popreală toi pe ... time «fasciste».

«Dar în Spania! Inchipui... fasciștii se apără. Ei ... reale din puști ultimul ... când fanaticul lector ... presei iudeo-comuniste ... de un falangist spaniol ... fige cu gentilețe cuțitul ... cum acest lucru ar trebui ... pretutindeni, falangiștii ... nu se lasă. Ripostează, ... chiamă camarazii în ajutor, ... scapără, obuzele explodează.

«Puteau el, bieții comuniști ... închipuie că sunt posibile ... enormități? Atunci, zăpăciți ... să se reîntoarcă la Paris ... «Nu ne mai jucăm! Ne...

«Și apoi în dosul frontului ... văd obiectul unor vexațiuni ... toare. Sunt băgați în ... tin confortabile. Sunt ... mincată și aliniați prin ... de glod. Nu se dau nici ... nici cafele cu lapte, ... sifilitice și solda nu ... valută forte.

Războiul, se știe, ... placul umanita...

«Dar culmea batjoc... comuniștii și umanitar... miși să se bată cu niște ... țigani! Ei, aderenții «F... POPULAR»! Ei, cetitorii credincioși ai ziarului l'HUMANITE! Și să se ... cu riscul de a fi prinși ... uciși, împușcați sub un ... creasta unei râpe! Să se ... potriva unui dușman ... pilat într'o veritabilă ... rafalele îngrozitoare ale ... lor proiectile! Atunci, ...

Ei se reîntorc acasă ... *Paris!).*

«Și măcar dacă li s'ar ... cest lucru din capul ... lor li s'a spus din ... ciștii erau învinși cu ... că ei fugeau în deru... puri, că generalul QU... no era un bețiv, bun ... discursuri la Radio Li... Cordova era luată, că ... cercuită, că falangiștii ... pumn de nătăfleți fără ... că Spania e în întregime ... că trupele FRONTULUI ... sburau din victorie în ... mijlocul freneticelor ... populare.

«Ei se și vedeau purtați ... de andaluzele cu ... timp ce Carmen le arunca ... flori. Se vedeau intrând ... cucerite cu puștile împodobite ... panglici. Iar pe Franco ... fugind departe, la ... tânăra gardă sosea.

«Când colo, nici Carmen ... flori, nici panglici roșii, ... mioane pentru a căra pe ... riști pe front. Picioare ... spatele acelora cari ... destul de repede; închisoarea ... încăpățânații și plutonul ... pentru dezertori.

Consecințele acestei ex... periențe semnificative ... cuvin examinate mai ... proape și din alte p... de vedere. O vom ... mâine, în tovărășia ... bilă a d-lui Gaxotte.

Adrian Ba...

Examenele de capacitate la Iași, Cluj ori București?

Cea mai de actualitate problemă ce-și așteaptă răspunsul la ministerul Educației naționale, este cu privire la locul unde să se țină examenele de capacitate din anul acesta. Căci Clujul pentru fete și Iașii pentru băieți, cum se anunțase deocamdată nu-i o soluție încă definitivă. Insuși ministerul neputându se hotărî până aci, unde să fie mai bine, ca să împace multele cerinți.

Pe deoparte cererea asociației licențiaților care aduce date reale pe temeiul cărora să se țină examenele la București. Și anume, cumcă cei mai mulți candidați pentru capacitate fac parte din București sau mai aproape le-ar veni la București ca la Iași sau la Cluj.

Clujul și Iașii nu-s de ajuns pentru numărul imens de candidați. Deaceea la ministerul Educației naționale se caută o soluție definitivă. Din această șovăire însă socotim că trebuie a trage o concluzie îmbucurătoare pentru candidați, anume că examenele să se țină la București.

Și apoi în afară de celelalte inconveniente a rămâne la Iași și Cluj înseamnă a fi nevoie de două comisii, ceeace înseamnă o îndoită risipă.

De această problemă însă țin încă alte capitole. Capitolul comisiilor, al programelor și examenelor însăși pe care le vom desbate în articolele următoare.

A început epoca inundațiilor

Nevoi neimplinite. Incapacitate administrativă. Sau cum uită de viața și averea oamenilor guvernele noastre

In fiecare an, cu o regularitate nenorocită, care ar fi trebuit tot de atâtea ori să deschidă ochii guvernelor noastre de ani de zile, când zăpezile se topesc, albiile fluviilor noastre sunt depășite de o cantitate enormă de apă, care fatal se revarsă peste bunurile locuitorilor, punându-le în nenumărate rânduri chiar viața în pericol.

După cazurile de proporții catastrofale întâmplate cu Oltenița și Mănăstirea a venit rândul orașului Călărași și desigur nu vor scăpa de furia nepotolită a apelor multe din localitățile așezate în calea lor.

Oamenii aceștia sunt nevoiți să trăiască primăverile fiecărui an sub emoția și presimțirea amenințării celor mai nenorocite întâmplări care apasă asupra vieții lor în proporții nebănuite.

Dar ceeace întrece orice măsură a bunului simț, însuși statul este păgubit, fără ca nimeni, cu nimic, să se miște.

Gările-port sunt puse în aceleași situații primejdioase, lucru intâmplându-se și cu alte edificii comunale, cum sunt în cele mai multe cazuri abatoarele și uzinele electrice.

Lipsa de totală grijă pentru averea și viața oamenilor i-a încercat atât de dureros pe aceștia, încât niciodată o împrejurare n'au ocolit-o, când inițiativa particulară avea de împlinit lucrări fericite.

INCAPACITATE ADMINISTRATIVA

Când în primăvara lui 1932, un număr mare de tineri au încercat să apere de furia apelor viața și averea locuitorilor din jurul Vișanului prin ridicarea unui dig de mari proporții, guvernul de atunci a împiedicat această inițiativă care ar fi adus belșugul în viața unor oameni săraciți de revărsările regulate ale apelor.

Iată cum guvernele noastre un se mulțumesc greșind odată față de populația civilă, ei repetă greșala împiedicând și inițiativele particulare care sunt departe de calculele lor politice.

Astăzi, când într'o țară străină locuitorii cuceresc treptat, treptat pământuri în golful Zuiderzeei, la noi incapacitatea conducătorilor lipsește de apărare întinderi nesfârșite ale țării.

Vin apele....

Și cu ele o întreagă serie de nenorociri care vor încerca atât de greu viața atâtor oameni.

După Oltenița și Mănăstirea și Călărași. Apele râului Borcea au crescut, în ultimele zile cu 25 cm., revărsându-se peste cheiul mic de piatră, inundând partea cheiului în care se încărcau șlepurile și ajungând până în fața clădirii căpităniei de port, astfel că însuși gara Călărași-port este în situație de neutilizat, trenurile nemaiputând circula până în această stație. Au fost inundate și depozitele de cherestea din fața vămii, iar uzina de apă c. f. r. este cuprinsă de jur împrejur de apele ce-i lovesc zidăria.

Abatorul comunal a devenit impracticabil și toate locuințele din împrejurimi sunt amenințate de apă.

In cealaltă parte a orașului uzina electrică este amenințată de întinderea Borcei până la malul pe care se află clădită, și în care apele lovesc incontinuu, ceeace ar putea provoca surparea lui.

UN CARTIER SUB APA

Deasemenea în cartierul Măgureni apele au inundat livezile și au pătruns în grădinile locuitorilor. Autoritățile au luat măsurile dictate de împrejurări, dar cari, ca orice lucru de ultim moment vor salva prea puțin din drumul amenințării puhoaielor.

V. M.

Paricidul Sile Constantinescu a luat aseară primul contact cu apărătorii săi

După cum se știe paricidul Sile Constantinescu a solicitat să fie apărat în fața juraților de d-nii avocați Paul Iliescu și Al. Vergatti. Acesta din urmă a și fost numit apărător din oficiu. In ceeace privește pe maestrul Paul Iliescu, acesta a înaintat Cabinetului de instrucție o petiție prin care arată că nu poate asista pe paricidul Sile în apărare decât în cazul când se va convinge că este un caz în care știința psihiatrică își are primul cuvânt de spus.

Ca o primă verificare d-sa a luat aseară primul contact cu prevenitul — prin d. av. Em. Nicolau — și în urma senzaționalelor destăinuiri necunoscute de instrucție pe care prevenitul le-a făcut, au ajuns la concluzia că este vorba sau de un caz de sadism nemai cunoscut în analele criminologiei noastre sau e vorba de un iresponsabil.

In consecință s'a cerut instituirea unei comisii de specialiști care să avizeze asupra responsabilității criminalului.

Cazul e viu comentat în cercurile Palatului de Justiție.

O ...

Literatura consili... a Băncii Naționale ... în discuție, în di... Adunarea gener... avea să judece g... Consiliului Băncii, ... lui raportului devi... E desigur o fo... o formulă rostită ... odată cu ... Banca Națion... Fostorii ... pergamentă ... dar, în funcție ... sonale, ... este resortul ... brațe ale țări... decide directive... menii lor între...

Oh; se va ... nei venerabile ... ficțiunii lui L... menii aceștia — ... vernisesc nimic...

Salvăm ficți... litica de salva... de Banca Na... ceeace în cu... cerca să dem...

Când regi... plicar până ... menit a pro... lui, adaptat ... politica mo... bilității leg...

Raportul ... plăcerea d... aur. Admi... singura în... nea domn... tie și scop...

Numai ... acest aur ... atâ de ... motoști, ... mai puți... intensi... bună ... țională ...

Buna Vestire și economia națională

Aducem la cunoștința ... această gazetă înțelep... dea întâietate și o pre... pare deosebită, probl... lor vii ale naționalismului românesc, începând cu agricultura și toate ... ei care își va găsi o ... tere nouă prin concep... soluționare la această ... bună.

Ne adresăm specialiștilor, ingineri agronomi, silvici, medici veterinari, administratori agricoli, ... vătători, preoți, agricultori, viticultori, pomicultori, apicultori, crescători de vite, cooperatori și ... ce vine în atingere cu economia noastră rurală pentru a se identifica cu ... le aspirațiuni în acest ... meniu ca printr'o colaborare comună să găsim soluționarea cea mai ... cită.

Intregul material ce ... veste agricultura ... a fi trimes pe adresa ... rului cu specificarea ... tru agricultură.

FINANȚE - INDUSTRIE - COMERȚ

O politică de ficțiuni

Literatura consiliului de administrație a Băncii Naționale, va fi din nou pusă în discuție, în dimineața zilei de azi. Adunarea generală a acționarilor va avea să judece gestiunea de un an a Consiliului Băncii, a Băncii care, în graiul raportului devine „Instituția dv.”

E desigur o formulă de circumstanță, o formulă rostită și altădată, totuși niciodată nu mi-a sunat mai straniu ca azi. Banca Națională, instituția „lor”?

Posesorii câtorva stockuri de hârtie pergaminată vor avea să judece, așa dar, în funcție de beneficiile lor personale, gestiunea acestei instituții care este resortul misterios al milioanelor de brațe ale țării? Ei vor judeca, ei vor decide directivele, vor desena prin oamenii lor întreprinderile viitoare?

Oh, se va spune, suntem pe linia unei venerabile tradiții. Ne închinăm încă ficțiunii lui Law, așa, de formă, oamenii aceștia — adunarea — ei nu chivernisesc nimic.

Salvăm ficțiunile, e drept. Dar politica de salvare a ficțiunilor întreprinsă de Banca Națională, ne duce la ruină. E ceeace în cursul acestor cronici vom încerca să demonstrăm.

Aur...

Când regimul comerțului exterior, aplicat până acum, apare ca un sistem menit a provoca metodic devaluarea leului, adaptat admirabil numai acestui scop, politica monetară inspirată de iluzia stabilității legale apare absurdă.

Raportul consiliului Băncii își exprima plăcerea de a fi activat săpăturile de aur. Admirabil! Industria aurului este singura industrie în care, precum spunea domnul Mihail Manoilescu, pui hârtie și scoți aur.

Numai că, în împrejurările de azi, acest aur în depozitele Băncii este tot atât de fructuos ca în adâncul munților moțești. Și plăcerea de a-l vedea nu e mai puțin o plăcere arheologică.

Intensificarea producției e datorată de bună seamă politicii duse de Banca Națională care ține să-și consolideze așa zisa „poziție tehnică”. Ea a fost autorizată, într'adevăr, prin noile sale statute să acorde timp de șapte ani exploatațiilor de aur un avans care poate atinge 2 la sută din valoarea emisiunii. Pe lângă aceasta o primă de 30 mii lei la kgr. de aur peste cursul stabilizării (de 111,111 lei) a fost instituită cu începere dela 15 Iunie 1935 și sporită la 42.222 lei la 6 Nov. 1936.

Prima de 42.222 lei nu este, cum s'a spus, urmarea firească a devalurării leului. Prețul aurului fiind legat de condițiile extragerii sale nu are nimic comun cu prețul său abstract înscris în lege.

Fapt e că la prețul stabilizării, în anii de paritate-aur, producția autohtonă era inexistentă. La puterea de cumpărare a leului de atunci, orice exploatare de aur era deficitară. Totuși în anii următori, deși leul se depreciase, producția devenise rentabilă, fiindcă puterea de cumpărare a leului crescuse. Prima de 30 mii lei nu mai putea intensifica producția, întrucât în ultimul semestru al anului 1935, prețurile se urcaseră într'un raport mai mare decât al primei.

Totuși, e locul să o spunem, politica practicată de Institutul de emisiune, politica a cărei întâie preocupare e aceia de a nu provoca „inflație” a suferit, o știm cu toții, destule și grave compromisuri.

Rutina administrativă

Departe de a contribui la înviorare, într'un moment prielnic, prin crearea unei mari lichidități pe piață, prin stimularea creditului și a inițiativei particulare, Banca Națională n'a făcut decât să aștepte ca realitățile să se adapte tiparelor ei — vechi tipare moarte.

Vina ce i se poate face e atenuată însă de vina care cade asupra statului.

In momentul în care statul pare să acapareze comerțul exterior, să-și impună prin tot felul de legi dorința de a îndruma economia națiunii, este firesc ca el să aibe și dorința de a întreprinde ceva.

La noi, statul știe să capteze tot mai mult în mâna sa frânele economiei, să-și facă tot mai tiranică inerția, îngrădind drepturile inițiativei particulare. Rutina administrativă se întinde letargică, somnoroasă, pretutindeni.

In țările cu economie puternic îndrumată cum sunt Germania și Italia, statul tinde a crea ceeace se chiamă „ocaziuni de lucru”, stimulente ale activității generale, *mari lucrări publice, finanțate, evident, printr'un spor de emisiune.*

Noi nu socotim aceasta o inflație, atâta timp cât moneta își are o acoperire legitimă de muncă și atât timp cât bunurile create — drumuri, diguri, fabrici, etc. — sunt valori vii ale patrimoniului național. Ele implică, în întâiul rând, ridicarea standardului general de viață, ceeace este un bun câștigat, o treaptă cucerită în evoluția economiei naționale.

De îndată ce această inflație, provocată, să spunem, de un spor de ipistași administrativi, ar aduce o ridicare a costului vieții, evident că roadele ei s'ar anula pe sine. De aceia întâia solicitudine a economiei îndrumate ar fi aceia aplicată prețurilor.

La noi, lucrurile s'au întâmplat pe dos. Statul nu a creat nici o nouă utilitate, nu a creat nici o activitate importantă, nu a majorat cu nimic patrimoniul public. Dar a provocat prin politica sa de îndrumare a comerțului exterior scăderea standardului general de viață, sărăcirea țării.

Portofoliul comercial, deși în creștere față de cel dela sfârșitul anului trecut, însumă abia 6.262 milioane. El e mult departe de cifra din 1931.

E de remarcat că la 15 Decembrie 1934, intervenise totuși scăderea taxei scontului dela 6 la 4 jum. la sută. O situație tot atât de gravă e aceia a portofoliului agricol, asta după ce Banca Națională acordase agriculturii, prin noile sale statute însemnate privilegii.

Nu se poate spune deci, că în această eventualitate de ruină, Banca Națională n'a fost animată de zel. Ceeace a făcut însă e inutil. Ficțiunile nu mai pot fi salvate.

Compoziția portofoliului admis la scont
(în milioane de lei)

ANUL	Meserii	Industrie	Agricultura	Comerț	Diverse	Total
1931	430	14.604	14.700	9.792	5.880	45.456
1932	444	19.884	5.208	9.204	4.716	39.456
1933	334	16.526	1.504	8.380	3.648	30.972
1934	144	19.336	1.392	9.096	2.480	25.352
1935	60	10.764	396	4.068	1.200	16.822
1936	48	11.575	604	5.007	1.753	18.488

Compoziția portofoliului admis la scont în cursul anului trecut răsfrânge mai precis ineficacitatea politicei duse de Bancă.

Se observă aici decăderea aproape totală a creditului agricol. Intr'o țară în care marea majoritate a populației e ocupată în agricultură, această decădere a creditului agricol e semnul unei stări aproape de ruină.

Activarea creditului se face creând, stimulând creația prin acte eficiente, nu așteptând ca realitatea să se aplice unor principii, admirabile acum un secol.

Participarea industriei însumă 65 la sută din totalul scontului în timp ce participarea agriculturii reprezintă 2 la sută. Aceste cifre ne pun în fața rezultatelor politicii atât de active totuși, de îndrumare a creditului.

Compromisuri

Circulația monetară a putut crește în acest an grație mai ales avansurilor făcute statului. Creșterea conturilor curente și a depozitelor la vedere e datorată proporției ridicate a conturilor curente ale Statului și ale regiilor autonome, cari în interval de un an cresc considerabil.

Pe de altă parte angajamentele la termen ale Băncii, cunosc o scădere de 117 mil. Cifra angajamentelor la termen pare totuși mai ridicată, o bună parte dintre acestea fiind trecută probabil la conturile diverse ale pasivului.

Deși creșterea ce se observă în volumul angajamentelor are, precum am remarcat, un caracter artificial, în contradicție cu politica Institutului de Emisiune, totuși această ușoară „inflație” răspunde unei necesități adânci a pieții, amenințate azi, când prețurile sunt în ascensiune, de o scădere corelativă a activității generale.

De bună seamă nivelul aproape constant al circulației monetare într'o perioadă în care moneta era tezaurizată în proporție considerabilă, a menținut, a consolidat, starea de criză.

Aceasta s'a resfrânt cu atât mai grav cu cât economia noastră este de altă natură decât a statelor cari profesează o politică economică ortodoxă, state cari cunosc, ca Franța bunăoară, și în ce privește numărul populației ca și volumul producției industriale, o evoluție înceată.

Natura dinamică, pronunțată mai ales în ultimii ani, a economiei românești a avut continuu de luptat cu o îndărătnicie a politicei monetare.

La un nivel mai înalt al costului vieții decât acel din anii precedenți, la o producție industrială în ascensiune, la o populație al cărui număr crește într'o proporție necunoscută de alte țări, volumul aproape constant al circulației monetare exercită o comprimare puternică asupra activității generale.

Când statul răpește metodic particularilor dreptul de inițiativă, când provocă devaluarea monetei și urcarea costului vieții, politica urmată de Banca Națională, pe linia unei respectabile tradiții, desuete chiar acolo unde s'a constituit, apare ca un non-sens.

DAN BOTTA

Profesionale

Orientare de generații

Contemporaneitatea străbate un moment istoric crucial. Semnele unor vremi isvodite de un climat spiritual deosebit de acel al tradiției iluministe, prefigurează un stil de viață. Momentul s'a resfrânt și în viața românească sub aspectul unei opoziții între generații.

Generația, înainte de a fi o demarcație biologică, este una spirituală.

Lupta dintre generații, în fond, este o coliziune între mentalități ce înțeleg deosebit viața. In această ordine, generația bătrână se califică spiritul rutinier, mecanizat, ce aplică poncive unor realități mobile ce se cer altfel judecate; generație tânără, este înainte de toate, una receptivă schimbărilor, judecata ei fiind mai puțin anchilozată, este pe linia noilor valori. Și nu se poate spune că actualul moment istoric n'ar pune României o serie de probleme ce își caută o soluție în spiritul actualității și nu în acela înveterat al tradiției.

Credem de aceea că poziționea relativă față de aceste întrebări fărnite din convulsiunile momentului, determină și apartinerea uneia sau alteia din generații!

Considerentele acestea au prezidat la întrunirea în diferite grupuri și în diferite provincii ale țării, fără a ști la început unul de altul, dar care își vor întinde mâna la momentul oportun — a tinerilor Ingineri Agronomi Diplomați și tot aceste considerente, suntem siguri, vor hotărnici și orientarea sufletească a tuturor Inginerilor Agronomi — indiferent de vârstă — din România, într'o generație sau alta, după cum adeziunea lor este pe linia noastră, care este și linia vremii, a spiritului nou, sau, pe aceia a unui trecut ce nu întotdeauna ne-a onorat.

Linia noastră se identifică cu aceia a vremii, deoarece ea corespunde unei nevoi de maturizare culturală a României. România își caută un destin al ei propriu, de viață și cultură. Pentru un stil de viață și cultură, deci pentru o atitudine proprie, personală, se sbuciumă astăzi toate sectoarele vieții românești.

Pentru acel agronomic, noi vrem să fim vestitorii «spiritului nou» și, acei, care înțeleg și sprijină aspirația noastră.

Și ce poate fi această primă aspirație, dacă nu una de «ecarisaj»! O purgare a sectorului nostru de toate miasmele, de toată tradiția noastră de dilettantism.

Căci noi Agronomii, trăim în plin dilettantism, mai mult chiar, la noi există un sabat al dilentantismului. Nepriceperea și nepregătirea împrumută diverse forme. Se joacă o tarantelă, în ritm drăcesc pe spinarea unui tineret ce-și vede risipită și bruma de iluzii cu care a scăpat din anii grei ai mizeriei și școalei.

A doua aspirație, este una de constructivism. Soluțiile ce se dau astăzi problemelor ce le ridică starea atât de critică a agriculturii românești, în majoritatea lor sunt compilații sau emană dela oameni ce nu au nici-o aderență cu agricultura românească, dar care o fac din altruism sau recomandați de cine știe ce înălțime politică dela frânele țării, când se miră și ei pomenindu-se apărători ai agriculturii românești cu ocazia unor conferințe sau alte desbateri cu destulă mare anvergură.

Aceiași tradiție de diletamtism căreia îi repugnă munca stăruitoare a generației constructiviste, care i se înrolează cu abnegație, muncă aplicată specificului structurii noastre agrare. Și cu ea, cu această tradiție, trebue să rupem! Ne-o impune aceasta imperativul României Noi.

Cum suntem numeroși, deoarece, noi nu suntem numai cei dintr'un grup sau altul — tineri — ci și tot ce este suflu înnoitor și credință în propășire, vom și izbândi.

Și o voim aceasta!

GH. JUGUREANU

Orientare nouă în agricultură

Un aspect al economiei românești, care formează ca importanță socială numerică și ca reflex politic și economic, cea mai voluminoasă sferă de preocupare a statului nostru, este agricultura.

Cât de banală a devenit afirmarea primatului agriculturii; agricultura a fost însă un primat numai de afirmare și niciodată nu s'a păşit la un primat prin «soluționare».

REFORMA AGRARA

Reforma agrară a schimbat structura proprietății și a deplasat întreaga organizare tehnică și comercială, dela marea proprietate rutinată, perfectată, la proprietatea parcelară, fărâmițată, anemică ca condițiune tehnică, lipsa de inventar și capital, haotică ca relațiune comercială.

Aici a intervenit procesul de desagregare a agriculturii, așa s'a născut camăta, slaba producțiune cantitativ și calitativ, specula comerțului de cereale, organizarea industriei cartelare cu exploatarea satului, iar avalanșa crizei ne-a dus la un faliment în agricultură.

Adevărul este că în exploatația mică avem o agricultură deficitară.

Reforma agrară nu și-a îndeplinit misiunea ei *înaltă*, fiindcă au lipsit «*reformatorii*».

ASPECTUL TEHNIC ȘI SOCIAL

Reforma agrară a făcut din agricultură nu numai o preocupare de ordin tehnic, ci și de ordin social;

progresul tehnic în agricultura mică este condiționat de aspectul social nou al problemei.

Rezolvarea problemelor de economie sătească de după războï erau în funcțiune de solidarizarea socială a satului.

STATUL POLITIC ȘI AGRICULTURA

Dar statul politic a fost un permanent ferment de disociere, de anarhizare socială: satul a fost socotit ca o funcțiune electorală și nu ca o funcțiune de organizare și de solidarizare națională.

Statul politic a destrămat ființa morală și chiar tradițională a solidarității satului.

Statul electoral este o condracție vie a responsabilității și a muncii organizată.

Dela această axiomă a pornit nereușita tuturor inițiativelor, uneori bine intenționate, a redresării agriculturii. Aprovizionarea cu mașini agricole, cu semințe, cu vite de rasă, cu pomi, etc., toate nu au dus la niciun rezultat pozitiv, sau la un rezultat prea mic în raport cu cheltuelile făcute, fiindcă toate au trebuit să treacă prin filtrul electoral, care nu crează, nu stimulează, schimbă raporturile valorii de muncă, de la țăranul ridicat prin vrednicia muncii, la țăranul beneficiarul elementului electoral.

STATUL ȘI AGRICULTURA IN CIFRE

Dar să vedem și în cifre grija statului pentru agricultură.

După războï, piața mondială a oferit la un moment dat o conjunctură foarte favorabilă agriculturii, prețuri bune pentru cereale, care s'a tradus la noi prin introducerea taxelor de export care au realizat peste 40 miliarde lei în dauna agriculturii țărănești.

Aceste 40 miliarde au trecut prin perforatorul industrie, o industrie prea puțin națională, — o industrie creată pe ruinele agriculturii românești.

Am trecut prin faza formulelor «epistolare», la un credit agricol ipotecar, care a rămas necunoscut pentru agricultură și am ajuns până la bugetul ministerului de agricultură care reprezintă 20 la sută din bugetul general al statului, când agriclutura ca venit național reprezintă peste 60 miliarde lei, iar ca noțiune demografică peste 85 la sută din populațiunea țării.

Iată o ilustrare a primatului agriculturii.

AGRICULTURA NOUA

Agricultura trebue să-și găsească tipare noi de organizare, plecând dela o țărănime organizată la o tehnică nouă.

Dela un sat nou, organizat și disciplinat, la o agricultură nouă.

Drumul către o agricultură nouă îl deschide însăși această gazetă printr'o brazdă de gând nou către agricultură și pentru agricultură.

Dela o agricultură afirmată, dar care menajează și nu soluționează, la o agricultură disciplinată și realizată.

VIRGIL GAVRILESCU

Adunarea generală a Băncii Naționale

Azi Duminecă 21 cor. are loc adunarea generală a Băncii Naționale a României.

La ordinea zilei vor fi între altele: modificarea statutelor și alegerea unui nou administrator, candidat fiind d. Râmniceanu.

Tranzitul animalelor din Bulgaria prin România

Ministerul finanțelor a făcut cunoscut vămilor că s'a aprobat tranzitul prin țară a animalelor, vii și a cărnii proaspete de origină bulgară, numai cu autorizația ministerului agriculturii dată de la caz la caz.

Proteste la ministerul industriei și comerțului

Negustorii și meseriașii de încălțăminte s'au prezentat ministrului industriei, pentru a protesta împotriva urcării prețurilor la materialul prim (talpa și pielea).

O delegație a blănarilor s'a prezentat deasemeni ministrului industriei și comerțului, căruia i-a cerut să li se admită a face importuri directe de mărfuri, spre a fi scutiți pe viitor de intermediarii spoliatori.

Legăturile economice franco-române vor fi îmbunătățite

In cursul lunei Martie vor începe tratativele pentru îmbunătățirea acordului economic franco-român.

Aceste îmbunătățiri vor consta în ridicarea de către Franța a restricțiunilor de contingentare, în măsura necesară ca mărfurile românești să poată pătrunde mai ușor pe piața franceză.

Modificarea unora din valorile medii

Ministerul finanțelor a făcut cucolele din tariful unitar de mai jos colele din ttariful unitar mai jos notate, se modifică astfel, conform deciziei ministeriale din 18 cor.:

Art. vamal 494: Lână artificială din celuloză (sniafil) 100 kgr., lei 11.000.

Art. vamal 1755. Uleiuri volatile (esențiale), naturale sau sintetice, precum și orice produse chimice întrebuințate în parfumerie lichide sau solide:

a) Acaccia, acetat de lynalil, ambra, ambrette, angelica, aurantium, (portocale), bergamet, bois de rose, (linaloe), cananga, cariofilorum (cuișoare), cassia (cinamom), citri, geranium, glicini, heliotrop, hyacint, ionon (violete artificiale), jasmin, labdanum, lavanda, limette, lys, mandarin, mentă și mentol, mimosa, muguet, lilas, musc, de chêne, musc ambrette, musc keton, musc xilene, narcisse, neroli, opoponax, oeillet, palmarosa, patshuli, petit grein, reseda, rodinol (rose sintetic), șantal, tileul, (tei), tuberose, vanilină, vetiver, ylang-ylang, un kgr. 1600 lei.

Aceste valori medii, intră în vigoare pe ziua de 22 Februarie 1937.

Petroliștii cer reducerea taxelor de transport

Ieri dimineață la orele 11, s'a prezentat d-lui Valer Pop, ministrul industriei și comerțului, o delegație a petroliștilor din România.

Delegația a cerut să se revină asupra sporirii taxelor de transport deoarece chiar vechile taxe erau prea mari.

Publicitatea românească

Acest spațiu, este permanent rezervat pentru a semnala publicului românesc, numai întreprinderile și magazinele românești și creștine din Capitală.

Prin această inițiativă voim să combatem prejudecata funestă ce persistă încă în sufletele celor mai mulți dintre industriașii și comercianții creștini, în ceea ce privește folosirea presei naționaliste pentru reclama produselor lor. Comercianții și industriașii în chestiune se tem că, recurgând la serviciile ziarelor românești vor cădea victimele boicotului ovreilor.

Vrem să le dovedim că se înșeală.

Ovreii ne vor boicota cu atât mai mult și mai eficace, cu cât noi le vom arăta că ne e teamă de dânșii.

Imediat însă ce vom adopta față de ei o atitudine demnă, hotărîtă, pozitivă și la nevoe chiar agresivă, ei vor dispare din fața noastră ca o vedenie. Mai ales astăzi, când ideea naționalistă triumfătoare, îi calcă pe toți în picioarele cailor ei sirepi.

Publicitatea pe care o facem aci, este gratuită pe timp de o lună.

Băcănii: Cooperativa Legionară, str. Gutemberg No. 3.
Articole fotografice: Alex. Ionescu, B-dul Brătianu No. 16.
Articole de menaj: Davidescu St. Bucur Petcu, B-dul Mihail Ghica 120.
Articole de sport: Dârlău, Academiei No. 6.
Articole de voiaj: Alimănescu, Decebal No. 3.
Blănari: Borza, Apolodor No. 27.
Ceasornicari, Argintari: Constantinescu, Dorobanți No. 1.
Galanterie: Ciupală, str. Carol No. 33.
Droguerii: Antoniu, Dorobanți No. 13.
Electrotechnice, Radio: Arvătescu G., str. Belvedere No. 7.
Fotografi: «Fotogenica» — Tațu, Spl. Independenței No. 54.
Fierărie: Bogdănescu, Carol No. 33.
Manufactură: Georgescu Ion, Șerban Vodă No. 157; «Cerbul de aur» — Ionescu, Lipscani No. 66.
Constructori: Ghețu Ion, str. A. 6 (Parcul Radoria).
Parchetari: Alexandru Bucur, B-dul Lascar Catargiu No. 47.
Instalatori: Albulescu Mihalache, Elena Doamna No. 32.
Electricieni: Ion Bărbotel, str. Eliza Popescu No. 34.
Tâmplari: Olteanu Victor, str. Oituz No 31.
Tinichigii: Georgescu C., Atelierului No. 5.
Zugravi: Ionescu G., Gogu Rusescu No. 44.
Ateliere mari: F-ții Adamescu, atelier de electricitate pentru automobile, Calea Moșilor No. 348.
Pălării: Bașturescu, Brezoianu No. 24.
Încălțăminte: Alexandrescu Gr., Oituz.
Tapițeri: Barbu Bucur, Salvator No. 43.
Tipografii: «Litera Creștină», Uranus No. 79.
Uniforme: «Cloșca cu pui», Carol No. 62.
Vopselării: Coman G., Calea Rahovei No. 3.
Ceaprazari: N. și Gh. Ionescu, Mihai Vodă No. 2 (peste drum de Casa de Depuneri).

Congresul „Frontului Negustoresc al Unirii”

Consiliul general al «Frontului Negustoresc al Unirii» a ținut ședința în vederea pregătirilor lucrărilor pentru congresul general al organizației, care va avea loc Duminică 21 și Luni 22 Februarie crt., la sediul propriu din Calea Victoriei 31, etaj I.

Acest congres va fi prezidat de d. dr. Ion Costinescu, ministrul sănătății.

D. consilier Radu Teodorescu a citit raportul despre problema reglementării comerțului ambulant.

D. SAUL FOCȘENEANU a citit raportul ce va susține în congres, tratând despre Casa de pensiuni și asigurări a negustorilor.

D-nii raportori: ȘTEFAN ARDELEANU și CONST. PUȚUREANU, au expus principiile reformei ce vor propune la congres.

Nemulțumirile funcționarilor fiscali

O serie de tineri funcționari din cadrele fiscale ale Statului ni se plâng de *atmosfera morală* în care se lucrează la organele exterioare ale ministerului de finanțe.

Vom înfățișa noi pe rând problemele cari se pun în cadrele fiscului, — *toate probleme de purificare*, probleme grave, fără a căror soluționare nu se poate concepe o redresare în politica fiscală a Statului.

Prea mult se compromit reprezentanții Statului și prea mult se vatămă interesele acestuia pentru ca să se mai poată continua.

Statul nou pe care îl visează tineretul nu se poate înfăptui cu oameni învechiți în rele și cu mentalități denaturate.

Hotărâri edilitare

D. primar general A. G. Donescu a dispus ca serviciul direcției lucrărilor noui din municipiul București să studieze din nou planurile preventoriului primăriei sect. II Negru dela Timișul de jos, în vederea apropiatei campanii de lucru.

Numărul camerelor de muncă rămâne acelaș

Suntem autorizați a da cea mai categorică desmințire știrei după care ar urma ca ministerul Muncii să micșoreze numărul actual al Camerelor de muncă.

Exportul și valorificarea grâului

Recolta anului agricol trecut a avut darul să ne plaseze în rândul principalelor țări exportatoare de cereale, atingând astfel cifra de 70.000 vagoane de grâu exportate până în prezent; — cifră într'adevăr neobișnuită — cu un disponibil de încă 15.000 vagoane de exportat.

Ministerul cooperației prin Direcțiunea valorificării grâului, a coordonat în mod sistematic cantitățile solicitate la export, în ordinea statelor importatoare cu devize libere și forte, stabilind astfel un preț minimal de 170 schilingi fob, ca paritate, pe vagon revenind la 54.500 vagonul în porturile românești.

Se știe că Direcțiunea valorificării grâului, fixase și o primă de export de 10.000 lei la vagon, — primă — care astăzi în urma cererei — care întrece oferta — a scăzut la 500 lei la vagon.

In urma noilor convenții intervenite între noi, pe deoparte, și Italia și Germania, pe dealta, situațiunea exportului românesc de cereale, capătă noui și fericite perspective economice. Astfel s'a încheiat cu Italia, care cere o nouă cantitate de peste 5000 vagoane, un sistem nou de plată și anume: 25 la sută în devize libere și forte iar restul în clearing.

Cu acest sistem care din nefericire nu a fost aplicat la vechiul export cu Italia de 11.000 vagoane, avem prilejul de a ne alimenta în baza clearingului deschis, cu unelte și mașini agricole atât de necesare bunei stări a producătorului agricol, care astăzi este atât de prost înzestrat în această materie, consecință a trusturilor industriilor naționale ce produc asemenea piese la prețuri mult ridicate și deci inaccesibile micului producător.

Totuși în fața acestei situațiuni speciale de care se bucură astăzi exportul românesc se pune o întrebare și anume:

ESTE CAZUL SA EXPORTAM TOT DISPONIBILUL? Iată o întrebare la care — guvernul — însuși este dator să reflecteze, cu tot discernământul impus de o asemenea situație, în modul cel mai serios.

Socotind mai ales că termenul așa zis «de observație» impus de ministerul cooperației până în Martie este mult prea apropiat.

Intrebarea noastră o justifică următoarele fapte și perspective:

In anul trecut ministerul de agricultură și domenii, cu toate dispozițiunile date Camerelor de agricultură nu a selecționat și nu a oprit suficient grâu de sământă, cu toate că experiența anilor trecuți ne obliga la aceasta. In al doilea rând socotim că perspectivele unui nou an agricol nu pot fi apreciate în Martie, când iarna — nu o putem considera trecută, și deci o așteptare de încă cel puțin o lună, se impunea în modul cel mai categoric.

Urmează apoi situațiunea internațională nesigură în care ne flăm, căci chiar în cazul unei neutralități, într'un viitor conflict armat, suntem datori să practicăm «economia stup», adică să ne asigurăm o întreagă autarhie economică.

PACARUB.

Reforma corporatistă și constituțională a Italiei

— Ultimele lucrări —

Ni se comunică din Italia că lucrările Comisiunii însărcinate de d. Mussolini cu elaborarea propunerilor pentru înfăptuirea practică a corporatismului în domeniul economic, sunt foarte înaintate și în curând se va depune raportul, care va fi examinat de Duce și de Marele Consiliu al fascismului, pentru a se dispune realizarea imediată.

Trebuie să se știe că în Italia nici nu s'au format definitiv și nu funcționează în plin corporațiile pentru viața economică. Cine critică corporatismul economic italian nu știe ce critică.

Abia după lucrările acestei Comisiuni, care va face propuneri și pentru reforma constituțională a Statului, pe baze fasciste și corporatiste, se vor putea urmări cu precizie roadele sistemului.

Această reformă va fi ultima fază de reconstrucție profundă a Italiei. Noi o vom urmări în toate aspectele ei.

CHR. P.

Acordul de plăți austro-român se va încheia săptămâna viitoare

D. Valeriu Pop, ministrul industriei și comerțului, a avut aseară o consfătuire cu d. Hohenschield, ministrul plenipotențiar al Austriei.

In această consfătuire s'au examinat concluziunile la cari s'a ajuns pentru încheierea acordului plăți austro-român. ...r. Săptămâna viitoare ...dul va fi definitiv...

Citiți și răsp... :

„Bun... Vestire”

Ultima Oră

Marele așteptat

Țara a întâmpinat pe drumuri de întoarcere acasă pe Fiul cel mai scump al ei și al glorioasei noastre Dinastii.

Freamătul de bucurie al unui neam întreg care își vede Odrasla Mare întoarsă, — capătă însă de data aceasta un puternic accent patetic.

Săptămâni întregi aerul Europei a vibrat cu știri despre sănătatea momentan încercată a Măriei Sale Mihai Voevod de Alba Iulia.

Iar Augustul Său părinte — părinte ideal — a trecut și de al, alături cu poporul care-l înțelege și urmărește în bucurie și durere prin clipe de grea încercare încercare.

Bucuria revenirei Marelui Voevod se dublează așa dar cu un mare elan de ușurare revărsat peste țară.

Avem între noi pe frumosul și voinicul Prinț din basmul cel mai nou al neamului nostru.

Il vom vedea printre noi pui de gorun, ca și mai înainte adaogând cu linie și vigoare nouă — desenul falnic al Dinastiei române.

Să ne trăești, Voevode Mihai, tânăr și fericit alături de tânărul, și fericitul Tău părinte.

Bun sosit acasă, peste bucuria unui popor întreg care avea totuși

nevoe să și-o lumineze cu simbetul glorios, simbetul candid, simbetul blond al făpturei Tale.

BUNA VESTIRE

Problema mult așteptatei succesiuni

Când se va deschide succesiunea. Imposibilitatea unui guvern țărănist. Un drum deschis spre dreapta

Pentru toți cei inițiați, problema succesiunei urma să devină actuală cel mai devreme la 15 Martie, după votarea bugetului. Aceasta nu exclude și o prelungire a cabinetului Tătărescu cu mai multe luni peste această dată.

Dar indiferent de data când se va deschide succesiunea, anumite imperative ale situației actuale a României ne pot face să prevedem de pe acum ceeace se poate și ceeace nu se poate.

O DILEMA DIN CARE NU SE POATE IEȘI

niciodată țara nu a fost împărțită mai categoric și mai izbitor între două tabere vrăjmașe cum este astăzi. De o parte este ceeace se numește stânga, în frunte cu partidul național-țărănesc. De alta dreapta extremă în frunte cu mișcarea legionară și cu partidul național-creștin.

Antagonismul dintre o religie politică și cealaltă este de o putere necunoscută până astăzi în viața noastră politică. Lupta între țărăniști și extrema dreaptă este o luptă pe viață și pe moarte, fiindcă este lup-

D. GH. TATARASCU

ta între două lumi. De o parte stă internaționalismul și iudaismul, care fac din partidul țărănesc un instrument docil al scopurilor lor, de altă parte stă instinctul românesc trezit cu o nebănuită vigoare. Cine își închipuie că această luptă poate fi asemănată cu luptele obișnuite dintre partidele politice se înșeală. Ea nu se poate termina cu un compromis, cu o împăcare sau cu altă formă de camaraderească complicitate ca acelea pe care le-am văzut de atâtea ori între partidele noastre politice de duzină.

In cazul nostru de ce le-ar reveni succesiunea național-țărăniștilor? Fiindcă reprezintă cea mai numeroasă opoziție din Cameră? Dar și partidul național-creștin reprezintă un număr impozant de deputați. Și apoi consultația corpului electoral de acum patru ani nu mai este valabilă astăzi. S'au schimbat atâtea lucruri în sentimentul țării și chiar alegerile parțiale au dat izbânzi cel puțin egale național-creștinilor (ca singur partid de dreapta care a avut candidaturi) cu cele ale țărăniștilor.

Dar o guvernare țărănistă în condițiile de astăzi în fața valului de popularitate verificat pe plan electoral a național-creștinilor *și în fața valului de conști-ință mistică — verificat pe plan sufletesc — al legionarismului,* ar însemna o asemenea provocare a dreptei încât din primele zile ne-am găsi într'o tensiune

Ar fi destul ca guvernul țărănist să pornească — și nu poate să nu pornească, *față de ordinele pe care le va primi dela internaționala iudaică* — o persecuție împotriva dreptei, pentru ca să ne găsim în fața revoltei celei mai bune și celei mai viteze părți din țară.

Iată de ce fără a voi să ne arătăm informați și *numai pe bază de logică politică,* socotim ca o imposibilitate absolută o guvernare țărănistă.

DAR NICI EXTREMA DREAPTA NU VA FI CHEMATA LA GUVERN

Intâi nu va fi chemată astăzi mișcarea legionară, pentru o mie de motive dintre care cel dintâi, este că nici ea însăși nu dorește acum acest lucru.

In al doilea rând nu va fi chemat nici partidul național-creștin, pentru că evoluția stărilor din Europa nu este atât de înaintată încât să se poată desfășura în deplină libertate și cu tot folosul, o guvernare naționalistă integrală și intransigentă.

N'a sosit încă clipa marilor schimbări și transformări în răsăritul Europei, care singure își vor îngădui ca România să facă o altă politică externă și să-și dea o nouă orânduire înăuntru, radical deosebită de cea de azi.

DECI VOM AVEA GUVERN VAIDA

Singura cale în care se poate evita alegerea între extreme, ținându-se seama de sentimentul țării

D. AL. VAIDA-VOEVOD

care vrea o orientare naționalistă a Statului, este chemarea la guvern a d-lui Vaida. D-sa nu reprezintă o notă extremistă a naționalismului și în acelaș timp — prin sinceritatea deplină pe care d-sa personal o arată în lupta naționalistă, — reunește respectul și simpatia tineretului nostru luptător.

Guvernarea sa poate să fie în sine plină de rezultate bune, dar mai ales poate să însemne un drum deschis spre dreapta, **un drum cu sens unic, care să nu mai îngăduie revenirea la stările triste de până astăzi al politicianismului și ale străinismului.**

In numerile noastre viitoare vom analiza cu amănunțime și celelalte aspecte secundare ale problemei succesiunei, care după logica **și după informațiile noastre,** *se pune, în termenii ei mari, NUMAI AȘA CUM AM FORMULAT-O NOI MAI SUS.*

VESTITOR

Politica externă a democrați[ilor]

Calm, sistematic, metodic, naționaliștii spanioli își recuceresc patria din mâna hoardelor roșii. Când va veni biruința definitivă e greu de spus, dar că va veni asta n'o mai pune nimeni la îndoială.

Firește eveniment plin de consecințe pentru viața Spaniei, important diplomaticește și politicește pentru întreaga Europă, dar mai ales pentru orientarea viitoare a lumii.

Intr'adevăr chiar democrații și comuniștii recunosc că mișcările naționaliste sunt pretutindeni în plină ascensiune. Nu asta vrem însă noi să semnalăm în acest articol, ci un fenomen care n'a fost încă pus în evidență în presa noastră, anume: progresiva paralizie a politicei externe democrato-marxiste, repetatele și răsunătoarele ei înfrângeri.

«Marile democrații occidentale» și «marea republică vecină» — ca să vorbim în jargonul admirativ al «Adevărului» — au fost bătute în ultimii ani pe toate câmpurile politice, diplomatice și militare de statele autoritare.

Se vor împlini în curând șase ani de când Japonia a cucerit Manciuria, a bombardat Șangaiul, s'a întins apoi în întreg nordul Chinei. Bune sau rele — nu le judecăm deocamdată — acestea sunt realitățile. Interesele directe ale Rusiei — în primul rând — Angliei, Statelor Unite și Franței, toată colecția «marilor democrații» plus «marea republică roșie», erau în joc.

Liga Națiunilor însăși a luat atitudine ostilă Japoniei, democrații occidentali au protestat, dictatorul bolșevic a mârâit. Rezultatul?

Japonia a râs în nas Ligei, a respins protestele guvernelor democratice a răspuns cu amenințări mârâelilor bolșevice și... a rămas cu Manciuria și controlează nordul Chinei.

Dar istoria se repetă, pe o scară mult mai mare și cu o notă mult mai semnificativă.

Acum doi ani Ducele pornește prepararea diplomatică a cuceririi Abisiniei.

Anglia se opune proectelor fasciste. Franța, la remorca Marei Britanii, adoptă aceiași atitudie. Democrațiile, mari și mici, fac front împotriva fascismului. Moscova intră și ea, hotărită, în joc. Spre mirarea întregei lumi Italia nu se intimidează, în Octombrie 1935 armatele ei pătrund în Abisinia. Un entuziasm delirant cuprinde pe democrato-marxiștii de pretutindeni. Fascismul a intrat în capcană, fascismul va fi înfrânt. Liga Națiunilor — Sacrosancta Ligă — condamnă Italia și hotărăște să i se aplice sancțiuni. Cincizeci și trei de state — sper că cifra e exactă — în frunte cu România d-lui Titulescu, se grăbesc să aplice sancțiunile. Masive, impresionante, amenințătoare, bastimentele britanice se concentrează la Malta.

Democrații, comuniștii, jidanii — acești eterni adversari ai [...]ționalismelor chiar când [...] semite — așteaptă cu nerăb[dare] frângerea Italiei și prăbușirea [...]mului.

Călare pe calul alb, desfă[...] litățile profetice ale rasei, [...] Brănișteanu ne explica doct [...] și, în coloanele «Adevărului», [...] va fi sdrobit Ducele «pe fro[ntul di]plomatic» și «pe frontul mili[tar]».

Dar rezistând Ligii, dispreț[uind] rasatele britanice, înfruntând [...] ga lume, fascismul birue și [...] Abisinia.

Și cu tot limbajul amenință[tor], toate flotele, cu tot aurul lor, [...] le democrații» și «marea rep[ublică] roșie» capitulează, recunosc [...] deplinit, repudiază sancțiunile [...] răsese pe bietul Negus [...] grija altui mare învins, [...] Nicolae Titulescu.

Istoria se repetă.

Național-socialismul a triumf[at în] Germania în 1933. In Martie 19[35 ca]lând categoricele dispozițiuni [ale] tratatului de la Versailles, Reichul [se] înarmează.

Emoție și larmă în tabăra de[mocra]to-comunistă.

D-nii Simon și Eden pleacă la [Ber]lin apoi se plimbă la Moscova [și Pa]ris. Europa fierbe, jidanii ațâță, [demo]crații sunt războinici.

Liga — inevitabila Ligă — c[ondam]nă Germania.

Rezultatul? Reichul național[socia]list menține și sporește în [...] armata.

Și iar se repetă istoria!

In Martie 1936, Germania [...] din nou tratatul dela Versailles, [tri]mite trupe în zona demilitarizat[ă].

Proteste, discursuri, campa[nii de] presă, amenințări.

Rezultatul?

Garnizoanele germane cresc [și se] înmulțesc în Renania.

Toate aceste răsunătoare înfrângeri ale democraților, ale comunis[mului și] jidovimei n'au fost însă suficient[e...] ria a voit să mai demonstreze [...] falimentul «marilor democra[ții» și] «marilor republici».

Să nu ne ascundem după deget [...] boiul civil spaniol este un ade[vărat] război mondial, o cruciadă mode[rnă].

De o parte, luptă democrațiile [...] te comunismului, de alta, națion[alis]mele. Fiecare tabără trimite în pe[nin]sula iberică ce are mai bun [...] meni, ca material, ca suflet, [...] stă nouă verificare se soldează [...] dar sigur în favoarea naționalism[ului].

Franța, Rusia și într'o oarecare [mă]sură Anglia, sunt din nou învin[se].

Concluzia?

Politica externă a democrațiilor [...] a bolșevismului e deficitară, [...] mentară.

Este oare în interesul nostru să [ră]mânem până la urmă alături de [...] permanent învinși? Ce soartă pr[...] tim României?

PAUL MIHA[IL]

Triumful iluzoriu al partidelor

Mare și falsă bucurie pe golani, pe liberali și pe internațional țărăniști: la alegerile comunale ei au luat cele mai multe voturi. Plecând dela această constatare, destul de banală, anumiți *jidănași* anonimi își fac singuri curaj, cum *își face pițigoiul hara-kiri* și se întorc triumfători către noi:

«Vedeți, țara nu e cu democrația și cu golanii. Țara este, etc. etc.».

Ca și când mândra și eterna Țară Românească, cu toate imensele ei posibilități, ar încăpea într'un meschin și măsluit buletin de vot.

Nu ne este de loc greu să arătăm că entuziasmul acestor secături e pur gratuit. Pentru că în realitate, chiar în suburbane, unde se presupune că din punctul de vedere democratic există o conștiință cetățenească ceva mai bine conturată decât la sate, N'A VOTAT NICI DOUAZECI LA SUTA DIN CIFRA GLOBALA A ALEGATORILOR. Lupta nu s'a dat așa dar decât de căpcăunii micilor bugete comunale și municipale: mardeiași, bețivi, caracudă electorală, precum și morții resuscitați pentru o clipă spre a fi târâți în această sarabandă de năluci.

Românii în jurul cărora se concentrează în acest moment tot ce e sănătos și viabil pe plaiurile și prin târgurile românești, au privit cu milă și cu desgust acest degradant spectacol. Iar țara adevărată era cu dânșii...

Guvernul și partidul liberal au examinat eri situația politică

Consiliul de miniștri dela d. Dinu Brătianu. Există posibilități de a ieși din impas

Eri de dimineață, consiliul convocat încă de acum trei zile, s'a ținut la locuința d-lui Dinu Brătianu președintele partidului liberal.

In afară de toți miniștri plini cari au luat parte la acest consiliu, în frunte cu d. Gh. Tătărăscu, au fost invitați să participe președinții Corpurilor Legiuitoare și d-nii C. Dimitriu fost ministru și Bebe Brătianu, secretarul general al partidului.

Consiliul a desbătut situațiunea guvernului și a partidului în fața ultimelor evenimente cunoscute. Cu această ocazie d. Dinu Brătianu a ținut în mod manifest să tempereze zelul hașiștilor memorandiști și să oprească guvernului sguduiri atât de inoportune momentului de față.

D. Gh. Tătărăscu după ce a expus situația politică creiată de ultimele evenimente și poziția actuală a guvernului, a analizat posibilitățile de ieșire din prezentul impas.

Se pare că atât consiliul cât și d. Dinu Brătianu s'au oprit asupra unei soluțiuni pe care guvernul și-a rezervat-o deocamdată, până Marți, când va fi convocată delegația permanentă a partidului, care va trebui să o ratifice.

După examinarea memoriului hașist, prin care se cerea o serie de măsuri represive împotriva mișcării naționaliste, întreg consiliul a căzut de acord că acest punct de vedere nu poate fi adoptat.

Consiliul s'a terminat la orele 11 jumătate. Nu s'a dat nici un comunicat.

Uriașa mișcare pan-arabă, nu mai poate fi zăgăzuită

Imperiile coloniale englez și francez, în fața unor dificultăți serioase, mai ales în momentele acestea internaționale

ALEXANDRIA 20 (Telegr. part). — In urma senzaționalelor documente descoperite de către Intelligence service, s'a constatat că uriașa mișcare de [...]rătire a arabilor [...] se [...]mai avansată de cât [...]ganis[...]. Toate forțele orfrica, [...] din Asia și din Adonese [...]ebutit să-și coorrea saltu[...]rile în vedelibertate, [...]ecisiv către

Nu s'a pu[...] însă până acu[m] descoperi comandă al vastului desafii, însă astăzi organi[...]solut sigur că cele ce s'au văzut în Palestina au constituit o simplă repetiție, destul de elocventă de altfel.

La Londra și la Paris, cercurile dirigitoare sunt foarte îngrijorate în fața noulor dificultăți cari le se ridică în cale. Mai ales în momentele acestea, când situația internațională e atât de încordată și când cele două mari metropole capitaliste abea ajung să facă față greutăților interioare, situația se înfățișează sub cele mai întunecate perspective.

D. Victor Antonescu se va prezenta M. S. Regelui

D. Victor Antonescu, ministrul Afacerilor Străine sosește astăseară în Capitală.

Imediat după sosire, d-sa va solicita o audiență M. S. Regelui.

In această audiență d. Victor Antonescu va face M. S. un amplu raport asupra evenimentelor politice importante desbătute în Consiliul permanent al Ințelegerii Balcanice ce a avut loc la Atena.

Deasemenea d-sa va raporta și asupra întrevederilor ce le-a avut la Belgrad cu d. Stoiadinovici, întrevederi socotite de mare importanță politică.

D. Victor Antonescu va face apoi guvernului o expunere asupra situațiunei politice internaționale.

Sosirea în țară a d-lui ministru Comnen

D. Petrescu Comnen, ministrul României la Berlin, a sosit eri în Capitală.

D-sa a fost primit într'o lungă audiență de către d. Gh. Tătărăscu.

Atentatul împotriva mareșalului Graziani

ROMA 20 (Rador). — Corespondentul din Roma al Agenției Havas află din Addis Abeba că un atentat a fost săvârșit contra mareșalului Graziani, vice-regele Etiopiei.

Deocamdată lipsesc amănunte asupra acestui atentat.

Se anunță că mareșalul este rănit, dar că rănile sale nu prezintă gravitate.

Generalul Aurelio Litta, care însoțea pe mareșal, este grav rănit.

DE CINE A FOST SAVARȘIT ATENTATUL

ROMA 20 (Rador). — Agenția Havas transmite următoarele amănunte privitoare la atentatul săvârșit împotriva mareșalului Graziani:

Atentatul a fost săvârșit eri la prânz. Dintr'un grup de indigeni a fost aruncată o bombă de mână, care a făcut numeroase victime și printre indigeni.

Intre alții, a fost rănit și Abuna Dirille, șeful bisericii copte.

Rănile vice regelui nu prezintă gravitate.

IMPREJURARILE

ROMA 20 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Vice-regele Graziani venise eri la diferitele biserici și moschei spre a împărți nevoiașilor din Addis Abeba ajutoare cu prilejul nașterii principelui de Neapole.

Asistau toate autoritățile civile și militare.

Un grup de indigeni se introdusese printre săraci, care așteptau ajutoare. Din acest grup au fost aruncate, pe neașteptate, mai multe bombe.

*

ROMA 20 (Rador). — Agenția Stefani transmite:

Atentatul împotriva mareșalului Graziani, vice-regele Etiopiei și a colorilați demnitari italieni, este socotit de presa italiană ca un episod criminal, datorit fanatismului. Faptul acesta, adaogă ziarele, nu poate fi supus unor interpelări arbitrare și nu este de loc susceptibil de a se încerca specularea lui în străinătate.

Ziarele fac urări călduroase pentru grabnica însănătoșire a mareșalului Graziani și a generalului Liotta, cari au fost răniți cu prilejul atentatului.

Sosirea Marelui Voevod Mihai în Capital[ă]

O primire triumfală. — Scene impresionante

Aseară, cu ocazia sosirii Marelui Voevod Mihai, Capitala s'a îmbrăcat în haina de sărbătoare.

Piața palatului Regal a fost feeric luminată, deasemeni și tot traseul până la gara Mogoșoaia. Pe tot parcursul au fost arborate drapele, iar pe ambele părți ale străzilor pe care urma să treacă cortegiul regal, la fiecare 20 m. au fost postați cercetași cu torțe în mâini.

LA GARA MOGOȘOAIA

In piața gării Mogoșoaia așteptau delegațiile cercetașilor și străjerilor în ordinea următoare: membrii secretariatului O. E. T. R.-ului, sub conducerea d-lui g-ral Ion Manolescu; comandamentul falangei străjerelor sub conducerea d-rei Missa Cămărășescu; comandamentul falangei străjerilor, sub conducerea d-lui prof. dr. Șoimescu, cohorta de străjeri — cercetași, din sectorul I Galben, sub conducerea d-lui dr. Ion Tomescu; cohorta de străjeri-cercetași, din sectorul II Negru sub conducerea d-lui dr. Alex. Dumitrescu; cohorta de străjeri-cercetași, din sectorul III Albastru, sub conducerea d-lui ing. Ionescu-Muscel; cohorta de străjeri-cercetași din sectorul IV Verde, sub conducerea d-lui prof. Orășanu.

SOSIREA MEMBRILOR GUVERNULUI

Incă dela orele 22 au început să sosească membrii guvernului și înalții demnitari.

Astfel au fost prezenta d-nii miniștrii: Gh. Tătărăscu, Inculeț, Paul Anghelescu, dr. Anghelescu, V. Sassu, dr. Costinescu, Valer Pop, Cancicov, Iamandi, Nistor, Radu Irimescu, Djuvara, Franasovici, D. Iuca și Negură.

Apoi d-nii mareșal Prezan, C. Dimitriu, N. N. Săveanu președintele Camerii; Lapedatu, președintele Senatului, Al. G. Donescu, primarul Capitalei.

Din numeroasa asistență mai remarcăm pe d-nii: Viforeanu, Gavrilă Marinescu, Cernat, G. G. Mironescu, Iunian.

D-nii generali: Urdăreanu, vicemareșalul Palatului, Papazoglu, Tătărescu, Manolache, dr. Iliescu, Balif, Svidenco, adjutantul M. S. Regina Maria, Ilasievici, Siohitu, Dumitrescu Petra, subșeful Statului Major, Prodan, Manu etc.

SOSIREA M. S. REGELUI CAROL II

La orele 22 și 50 minute a sosit M. S. Regele și M. S. Regina Maria. Suveranul când a coborît din mașina regală a fost întâmpinat de d-nii Gh. Tătărescu, Paul Angelescu și mareșalul Prezan.

M. S. Regele era îmbrăcat în uniformă de aviație.

Până la venirea trenului regal, care aducea pe Voevodul Mihai, Suveranul s'a întreținut cu membrii guvernului și cu înalții demnitari.

SOSIREA VOEVODULUI MIHAI

La orele 23, a sosit trenul regal, din care a coborît Marele Voevod Mihai, venind dela Florența și însoțit de d-nii g-ral Condeescu, comandor Fundățeanu și dr. Mamulea.

Voevodul era îmbrăcat în haine civile și cu un palton bige.

O scenă impresionantă a fost [re]vederea M. S. Regelui Carol II [cu] Voevodul Mihai, iar în momen[tul] îmbrățișării, cei cari erau în ap[ro]piere au putut vedea lacrimi [de] bucurie, prelingându-se pe obra[jii] Suveranului.

Deasemeni o scenă impresion[antă] a fost când Marele Voevod Mi[hai] și-a revăzut colegii și profesor[ii].

PLECAREA CORTEGIULUI REGAL

In uralele asistenții, în strigăt[ele] de «Sănătate», ale străjerilor-cer[ce]tași, cortegiul regal s'a îndrept[at] spre palatul regal, în care mom[ent] muzica copiilor de trupă intona Imnul Regal.

Peste tot parcursul, făcliile [a]prinse luminau feeric, strălucit[ori] de bucurie, pentru cel care s'a în[tors] acasă în urma grelei [sufe]rinți.

Cu această ocazie o mulțime [...] menșă a ținut să spună bun so[sit] moștenitorului tronului Români[ei] Mari.

Din pieptul tuturor eșeau [...] bránd de bucurie, strigătele [de] «Ura», «Ura»—

I. C.

Tentativele de furt la locuințele a trei foști, actuali și viitori miniștri

Acum câteva săptămâni un necunoscut a încercat să pătrundă în locuința d-lui Octavian Goga în scop de jaf.

Locuința d-lui Gh. I. Brătianu din strada Popa Chițu a fost călcată astănoapte de hoți. Răufăcători au încercat să pătrundă în cameră prin acoperiș.

Până în prezent nu s'a descoperit hoții cari deocamdată nu se pot preciza cu ce pradă s'au ales.

La fel o servitoare din serviciul d-nei și d-lui ministru Franasovici fiind concediată a încercat aseară să se facă nevăzută cu o mulțime de lucruri de valoare aparținând gazdelor.

Autoritățile vor descoperi care misterul acestor tentative îndrăznețe?

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68